

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: F. H.
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Varmužou, sídlem Kozinova
21/2, Šumperk

proti
žalovanému: Generální ředitelství cel, sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2020, č.j. 1373-4/2020-900000-312,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou ze dne 6. 9. 2020, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2020, č.j. 1373-4/2020-

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

900000-312 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“) a zrušení předcházejícího rozhodnutí Celního úřadu pro Plzeňský kraj (dále jen „*prvoinstanční orgán*“ či „*celní úřad*“) ze dne 13. 11. 2019, č.j. 1425-40/2019-600000-12 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), „*v rozsahu výroku I. o uznání žalobcem vinným provozováním nelegálního hazardu, uložení pokuty 300.000,- Kč (správně: 400 000 Kč, pozn. soudu) žalobci a uložení nákladů správního řízení v částce 1.000,- Kč žalobci*“. Eventuálně žalobce navrhl, aby soud snížil pokutu uloženou žalobci „*na částku dle uvážení soudu*“.

2. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí. Výrokem I. prvoinstančního rozhodnutí byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „*zákon o hazardních hrách*“ nebo „*ZoHH*“), když provozoval hazardní hru v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 400 000 Kč; žalobci byla současně uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Uvedeného přestupku se žalobce dopustil tím, že po blíže nezjištěnou dobu, minimálně však dne 22. 8. 2018, provozoval hazardní hru v provozovně s názvem „*Herna Bar STAR*“ umístěné na adrese Strakonická 171, v obci Horažďovice /PSČ 34101/ prostřednictvím technického zařízení v počtu

- 7 kusů Hollywood Popcorn, bez evidenčních a jiných identifikačních znaků,
- 6 kusů JEWEL, bez evidenčních a jiných identifikačních znaků,

bez vydaného povolení nebo řádného ohlášení.

II.

Žaloba

3. Žalobce úvodem žaloby uvedl, že má i nadále za to, že se v případě soutěže Jewel a Hollywood Popcorn nejedná o hazardní hru a tedy nevyžaduje její provoz povolení dle ZoHH, jak je podrobně rozvedeno v dalších bodech žaloby, v tomto směru je rozhodnutí správního orgánu nezákonné. Zjištění skutkového stavu věci správními orgány v řízení o uložení pokuty sice bylo podle žalobce provedeno dle všeho v dostatečném rozsahu, nicméně právní závěry ze skutkových zjištění vyplývající nejsou v souladu s dikcí ZoHH. Výše pokuty je pak rovněž stanovena nezákonně a ve zjevně nepřiměřené výši, když byla nesprávně zhodnocena výše pokuty v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu.
4. V části žaloby uvozené slovy „*II. Hodnocení soutěží Jewel a Hollywood Popcorn jako hazardních her*“ konstatoval žalobce následující.
5. Prvoinstanční orgán při posouzení technických zařízení Jewel a Hollywood Popcorn jako nepovolené hazardní hry vyšel ze závěrů, že soutěžící nemá náhled na průběh hry a náhodu v soutěži pak představuje tzv. bonusová otázka (jak ji nazývají celní úřady), která je soutěžícímu jednou za čas nabídnuta a jejíž hodnota výrazně převyšuje sázku, kdy otázku lze ignorovat, odložit do Banku otázek a následně směnit odložené otázky za jednu otázku nebo vyměnit za rozložený obrázek, který má soutěžící složit za časový limit atd. Toto je zřejmě nejdůležitější skutkový závěr, o který prvoinstanční orgán opírá své rozhodnutí. Je možno uvést, že tento závěr správních orgánů je zcela nesprávný. Současně prvoinstanční orgán naznačuje, že odpovídání na soutěžní otázky a plnění dovednostních úkolů je víc náhodné než o znalostech a dovednostech. Žalovaný, stejně jako prvoinstanční orgán, ve svém rozhodnutí uznávají, že grafické pozadí symbolů na hru nemá žádný vliv, ani na generování výše výhry. Prvoinstanční orgán nezpochybňuje tlačítko Info, že je pod

ním náhled do dalšího kola soutěže a hodnota dalšího kola. Co však nevyplývá z rozhodnutí žalovaného ani prvoinstančního orgánu, je skutečnost, že pod tlačítkem Info u soutěže Jewel je zobrazeno dokonce předem i grafické zobrazení symbolů pro další kolo (postavení symbolů na válcích tedy není pro soutěžícího předem neznámou skutečností). Žalovaný následně obecně uvádí, že dle jeho názoru lze obě hry hrát způsobem jako klasický výherní válcový automat, kdy lze výhry dosáhnout zcela bez ohledu na znalosti a dovednosti hráče. K tomu je nutno uvést, že u klasické válcové hazardní hry je to náhodné zastavení symbolů na válcích, které rozhodne o tom, zda soutěžící vyhraje nebo prohraje. To je náhoda nebo předem neznámá skutečnost, která rozhoduje o výhře nebo prohře v soutěži. Prvoinstanční orgán však výslovně souhlasil s tvrzením žalobce, že grafické pozadí nemá v soutěžích na nic vliv, negeneruje ani výši výhry, jedná se o „fasádu“ hry. Následně pak žalovaný naproti tomu odkazuje na náhodu v soutěžích v podobě tzv. bonusové otázky. V tomto směru je zřejmé, že napadené rozhodnutí je v tomto směru nepřezkoumatelné, když je zde zřejmý rozpor se závěry prvoinstančního orgánu, že grafické pozadí nemá na nic vliv, je možné jej i vypnout a hrát hru bez grafického pozadí, že grafické pozadí nic negeneruje, ani výši výhry, naproti tomu žalovaný zakládá náhodu v soutěži na možnosti hrát soutěže jako klasické válcové hry s ignorováním vědomostních soutěží a dovednostních úkolů a na jiném místě pak odkazuje na závěry o náhodě v podobě tzv. bonusové otázky. Minimálně prvoinstanční orgán pak nepochybně v rámci správního rozhodování tvrzení žalobce, že grafické prostředí v soutěži, tedy symboly na válcích nebo možnost hrát vědomostní hru Jewel nebo vědomostně-dovedností hru Hollywood Popcorn bez tzv. vizualizace válců a symbolů na nich, nemá v soutěži na nic vliv a že grafické pozadí „válců“ je pouze doplněním vizualizace hry, nic negeneruje, nemá vliv na výši výhry atd. Závěry celních úřadů o náhodě v soutěži Jewel a Hollywood Popcorn v podobě tzv. bonusové otázky (jak ji nazývají celní úřady), která je soutěžícímu jednou za čas nabídnuta a jejíž hodnota výrazně převyšuje sázku, a její právní hodnocení jako náhody v soutěži, jsou pak dle názoru žalobce nesprávné. K tomu je nutno uvést, že toto hodnocení správními orgány není odpovídající skutečnému stavu věci. Jak bylo již v řízení uvedeno, pod tlačítkem Info - Hodnota následující otázky jsou soutěžícímu před každým kolem sděleny tyto informace:

- 1) výši sázky do další vědomostní otázky či úkolu (tuto si nastavuje soutěžící sám, jinak je automaticky nastavena na 5 Kč)
 - 2) výši výhry v další nabízené otázce či úkolu - v dalším kole, tato je vždy minimálně o 10 % vyšší než vklad do každého kola, resp. o 20 % u vkladu v částce 5 Kč, kde je hodnota dalšího kola 6 Kč
 - 3) u soutěže Hollywood Popcorn pod tlačítkem Info (a shodně na horním panelu na zařízení) rovněž informaci o tom, zda je soutěžícímu nabízen v dalším kole dovednostní úkol nebo znalostní otázka
 - 4) u soutěže Jewel rovněž i o tom, jaké bude postavení „válců“ zobrazující soutěžícímu graficky výši nabízené výhry pro další kolo, pokud si otázku zakoupí a pokusí se v ní získat výhru, jedná se pouze o grafické zobrazení nabízené výše výhry v soutěžní otázce (jak vyplývá z prvoinstančního rozhodnutí, válec se následně zastaví v otázce v totožném postavení jako pod tlačítkem Info, tedy je zřejmé, že nejsou ovládány generátorem náhody, protože zastavení v totožném postavení 2x po sobě by bylo nemožné).
6. V bodě 45. pak prvoinstanční orgán naznačuje, že by snad mohlo dojít k tomu, že soutěžícímu nebude v průběhu hry vygenerována žádná otázka s hodnotou vyšší než 1 Kč.

Toto tvrzení nemůže obstát, neboť jak vyplývá z odůvodnění samotného rozhodnutí, vyšší výhry v další nabízené otázce či úkolu - v dalším kole, tato je vždy minimálně o 10 % vyšší než vklad do každého kola, resp. o 20 % u vkladu v částce 5 Kč, kde je hodnota dalšího kola 6 Kč. Žádné kolo tedy nemůže pro soutěžícího znamenat dílčí prohru, jako tomu bylo kdysi o jiných typech tzv. kvízomatů - Vědomostní soutěže, kterou soudy v minulosti posuzovaly. O tom, že grafické pozadí nic negeneruje, je soutěžící informován od počátku hry a předem v Pravidlech soutěže. Soutěžící pak může soutěž ukončit kdykoliv po náhledu na další kolo, aniž by v náhledu ztratil jakékoliv finanční prostředky, tuto podstatnou skutečnost - náhled na další kolo pod tlačítkem Info celní úřad hodnotil pouze jako prvek dobrovolnosti. Co se týče tlačítka Info jako spíše prvku dobrovolnosti účasti ve hře, s odkazem na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě a Nejvyššího správního soudu sp.zn. 1 As 136/2018, zde však soudy v tomto případě řešily Vědomostní kvíz, kde náhoda byla v podobě tzv. dílčí prohry, proto bylo tlačítko Info hodnoceno pouze ve vztahu k prvku dobrovolné účasti na hře, k tomu podrobněji viz dále, a proto náhled na jedno kolo předem považovaly pouze za prvek dobrovolnosti a nedostačující pro vyloučení náhody ve hře. V podstatě je tedy každé kolo samostatnou sázkou. Žalobce má za to, že prvoinstanční orgán a žalovaný nesprávně posoudili principy soutěže Jewel a Hollywood Popcorn z hlediska náhody v soutěži a rozhodnutí je proto nezákonné. Z hlediska toho, zda soutěžící bude vědět správnou odpověď na soutěžní otázku nebo splní dovednostní úkol, nelze v žádném případě hovořit o náhodě ve smyslu zákona o hazardních hrách, neboť správné zodpovězení otázky je vždy zcela v dispozici soutěžícího a nemůže se tedy jednat o náhodu či neznámou okolnost ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách. V tomto směru zde prvek náhody nebo neznámá okolnost zcela chybí a vše je závislé na znalostech soutěžícího. K tomu lze odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, sp.zn. 57 A f 23/2016, kde soud výslovně uvádí: *„Při posouzení dílčí části procesu označeného jako pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi zjistil prvostupňový správní orgán, že na pokládané otázky existuje objektivně správná odpověď a ta je akceptována technickým zařízením. Tuto část je sázející schopen ovlivnit, když jeho odpověď záleží pouze na jeho znalostech. Jiné je to ve vztahu k provozovateli, který následnou činnost sázejících v podobě správné či špatné odpovědi na položenou otázku již přímo ovlivnit nemůže, a i přes provozovatelem nabízenou nápovědu je ve výsledku jen na volbě sázejícího, jak bude postupovat. Protože je sázející schopen ovlivnit tuto dílčí část svojí správnou odpovědí, shoduje se soud s prvostupňovým správním orgánem, že tato část označená jako pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi nenaplňuje definici náhody či předem neznámé okolnosti.“* Krajský soud v Plzni u staršího typu zařízení posuzoval několik skutečností, které by mohly zakládat náhodu v soutěži, a k věci kladení soutěžních otázek a správnosti odpovědi na ně x náhoda v soutěži uvedl shora uvedený závěr, že v této části - co se týče správnosti odpovědi na soutěžní otázku či splnění úkolu se o náhodě nemůže uvažovat, to je zcela v dispozici soutěžícího. I když se jednalo o rozhodování v režimu dřívějšího zákona o loteriích, jsou tyto závěry platné i pro zákon o hazardních hrách, neboť vše, co je v dispozici soutěžícího, jeho znalostech, možnostech, dovednostech apod. nelze hodnotit jako náhodu nebo předem neznámou skutečnost apod. Soutěž Jewel je založena na soutěžních otázkách a soutěž Hollywood Popcorn na soutěžních otázkách a dovednostních úkolech a vždy je možná výše „výhry“ otázky či úkolu vyšší, než je výše „sázky“ do otázky. Do uvozevek „sázku“ a „výhru“ žalobce dává proto, že má za to, že se nejedná o sázku ve smyslu hazardního zákona, tedy vklad, ke kterému přistupuje náhoda či předem neznámá okolnost, která určí, zda soutěžící za vklad něco získá - vyhraje či nikoliv. Jak uvádí i celní orgán, soutěžící má u soutěži náhled na další kola pod tlačítkem Info, tedy soutěžící ví, s jakou výší odměny při správné odpovědi či splnění úkolu. Z

tohoto pohledu je tlačítko Info velmi podstatné z pohledu soutěžícího, který tak má informace o dalších kolech. V tomto případě soutěžící tedy vždy předem ví, že v dalším kole za vklad do kola např. 5 Kč bude následovat otázka, kde při správné odpovědi získá soutěžící např. 6 Kč nebo že bude následovat otázka např. s hodnotou 20 Kč při správné odpovědi. Vždy je ale odměna za otázku vyšší, než je vklad soutěžícího do kola. Pokud tedy soutěžící ví, že si v dalším kole koupí soutěžní otázku či úkol a s jakou výší odměny (která je vždy vyšší než vklad do kola), pak ke vkladu soutěžícího do soutěžního kola nepřistupuje žádná náhoda či neznámá skutečnost, neboť správná odpověď na soutěžní otázku či splnění úkolu není věcí náhody či neznámé okolnosti. A už vůbec není pro soutěžícího předem neznámou nebo náhodou u soutěže Jewel, jaké bude postavení symbolů na válcích, neboť to ví soutěžící před každým kolem také z informace pod tlačítkem Info, ani v tomto směru tedy nelze hledat náhodu nebo neznámou skutečnost z pohledu soutěžícího. Ve věci rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 A f 19/2015-150 a dále zejména na něj navazujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, sp.zn. 1 As 136/2018, týkajícího se staršího typu soutěží - Vědomostní kvíz, však byla situace zcela jiná a žalobce na tato rozhodnutí odkazoval pro srovnání, v čem soudy viděly náhodu. Žalobce má za to, že celní úřad nepochopil, jakou situaci v těchto věcech soudy řešily, a celní úřady tato soudní rozhodnutí interpretují chybně. V této starší otázkové soutěži byl problém náhody v tom, že soutěžící v celé řadě kol měl při vkladu 5 Kč do soutěžní otázky odměnu za správnou odpověď pouze 1 Kč. A v tom dle názoru Krajského soudu v Ostravě a Nejvyššího správního soudu spočívala ona náhoda, neznámá pro soutěžícího. Jak soudy uzavřely, soutěžící neznal algorismus přidělování hodnot otázkám a neměl náhled na celý průběh soutěže, nevěděl tedy, kdy, ve kterých kolech a zda vůbec (nedokázal si to sám spočítat či jinak odvodit) mu přijde nějaká otázka, kde za vklad do ní bude moci získat více než onu 1 Kč, tedy kdy dostane a zda vůbec příležitost vyhrát více než vklad na základě správné odpovědi na soutěžní otázku. Proto ani tlačítko Info v tomto případě soudy neuznaly jako dostatečnou informaci pro soutěžícího, ale pouze za prvek dobrovolnosti účasti na hře, protože pod tlačítkem Info soutěžící viděl, že za vklad 5 Kč do soutěžní otázky dostane např. onu odměnu za správnou odpověď pouze 1 Kč a soutěžící i při správné odpovědi prohrál. V tom byla náhoda, ona neznámá skutečnost pro soutěžícího, tedy kdy, ve kterém kole a v jaké výši (a zda vůbec) mu bude vygenerována ona bonusová otázka, jak dnes uvádí celní úřad, kde bude moci za správnou odpověď získat více. V tomto směru je opět možno odkázat na uváděný rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 Af 19/2015-150, kde soud v bodě 19. uvádí mimo jiné: „Krajský soud považuje za správný závěr žalovaného, že v hrách braných na předmětných technických zařízeních je obsažen kromě vkladu, jehož návratnost se nezaručuje, a výhry (oba tyto prvky nebyly v řízení sporné), též prvek náhody rozhodující o výhře, jehož přítomnost je další ze znaků loterie nebo jiné podobné hry podle shora citovaného § 1 odst. 2 zákona o loteriích. Tento prvek náhody je správně spatřován v neznalosti hodnoty následující otázky před vložení sázky a způsobu přidělení této hodnoty, který hráč nemůže ovlivnit; jeho vědomosti jsou totiž bez významu, pokud cena otázky je nižší, než učiněný vklad, neboť i když odpoví otázku správně, prohrává... pokud je náhodně a bez možnosti vlivu ze strany hráče stanovena hodnota otázky, která může být nižší než je vklad, pak je i v takovém případě výhra faktickou prohrou a o výhře i tak rozhoduje náhoda.“ Jak ale uvedl už žalobce ve správním řízení a ani žalovaný a prvoinstanční orgán toto nezpochybňují, koncept soutěží Jewel a Hollywood Popcorn je však z tohoto pohledu zcela opačný, tedy v každém kole je hodnota otázky či úkolu vždy min. o 10 % a min. o 1 Kč vyšší než hodnota vkladu do soutěžního kola, u nákupu otázky za 5 Kč je tedy navýšení o 1 Kč navýšením o 20 %. V soutěžích neexistují

dílčí prohry, jako tomu bylo u předchozích typů soutěže - Vědomostní soutěže, které byly onou náhodou, jak ji stanovily Nejvyšší správní soud a Krajský soud v Ostravě. I kdyby tedy soutěžícímu nebyly v průběhu soutěže nabídnuty žádné otázky s vyšší hodnotou než toto 10% navýšení vkladu do jednotlivých kol, resp. 20% u nákupů otázek za 5 Kč, pak platí, že pokud soutěžící správně odpoví v průběhu soutěže na soutěžní otázky a zvládne celou soutěž, včetně soutěží v Banku otázek a Jewel banku, pak vždy získá min. o 10 % více, než do soutěže vložil, resp. o 20 % pokud si otázky bude kupovat za jím zvolenou výši vkladu 5 Kč (u vkladu 5 Kč je hodnota soutěžního kola min. 6 Kč). Za 100 Kč vkladu tedy soutěžící může získat jen [na] základě svých znalostí a dovedností vždy min. 110 Kč, resp. 120 Kč u nákupu otázky za 5 Kč. Navíc v případě úplné prohry má k dispozici u soutěže Jewel Otázku poslední záchrany (na ni je opět upozorněn v pravidlech soutěže předem), kde při správné odpovědi může získat 105 % původního vkladu, na tuto možnost je soutěžící opět upozorněn již před zahájením hry v pravidlech soutěže: „*V případě, že účastník soutěže za celý svůj vklad a hodnotu nezodpovězených otázek nakoupí otázky a nebude mu nabídnuta otázka, na základě které by ukončil svou účast v soutěži nebo jeho zůstatek vkladu do soutěže je menší než hodnota otázky za nejnižší cenu nebo zcela vyčerpá svůj vklad do soutěže, je Účastníkovi nabídnuta možnost poslední otázky s výběrem odpovědi z deseti možných, v hodnotě za správnou odpověď o 5 procent vyšší než byl jeho původní vklad do soutěže.*“ K tomu je nutno uvést, že soutěžící si do soutěže vkládá vklad, o který je ochoten soutěžit, a je dopředu v pravidlech soutěže upozorněn na to, že může získat minimálně 105 % tohoto vkladu. Lze tedy i s ohledem na informace v pravidlech soutěže předpokládat, že soutěžící při stanovení si výše vkladu do hry počítá s tím, že o celý tento vklad bude hrát a výši vkladu volí tedy i s ohledem na to, že případně v případě neúspěchu bude mít možnost získat na konci hry vklad + 5 % navíc. Tím má zaručenu jak návratnost vkladu na základě jeho znalostí, tak i eliminování náhody v tom směru, že by v průběhu soutěže nezískal na základě svých znalostí např. i s ohledem na dílčí prohry více, než byl jeho vklad do soutěže. Pokud se ale rozhodne v průběhu soutěže soutěž ukončit se ztrátou bez využití otázky poslední záchrany, pak se v tomto směru jedná pouze o rozhodnutí soutěžícího, které zohlednit nelze. Ani situaci, kdy soutěžící musí vybrat odpověď z 10 možností, nelze považovat za akt případné náhody, jak uvádí celní úřad. Pro někoho bude daná otázka jednoduchá a v časovém limitu nebude mít problém vybrat správnou odpověď, pro někoho těžká a nevybral by správnou odpověď ani ve výrazně delším časovém limitu. V databázi jsou např. otázky „*Bitva u Midway proběhla v roce?*“, kterou měl zobrazenou v případě kontroly práce Celní úřad pro Zlínský kraj, tedy opět otázka ze světové historie apod. K této otázce navrhl žalobce k důkazu vyžádat od Celního úřadu pro Zlínský kraj v řízení sp.zn. 41369/2018-640000-61 videozáznamy z kontrolních nákupů na zařízení Jewel. Pokud soutěžící ví, že to bylo v roce 1942, pak není problém pro soutěžícího v časovém limitu vybrat správnou odpověď na tuto otázku. Délka časového intervalu pro odpověď 10 sekund pak je nastavena zcela záměrně takto, kdy umožňuje přečtení otázky během 2-3 sekund a pokud soutěžící zná správnou odpověď, pak za zbývajících 7 sekund bez problémů vybere a zvolí na obrazovce tu správnou. Kratší časový interval by možný nebyl, to bylo pečlivě tvůrcem soutěže zkoušeno, stejně tak delší časové intervaly již při rychlosti dnešních „chytrých“ telefonů a datových tarifů umožňovaly si správnou odpověď velmi rychle najít na internetu [a] pak „zvolit“ v soutěži tu správnou. Tvzení, že interval 10 sekund vylučuje výběr správné odpovědi a volba odpovědi je otázkou náhody, je zcela nesprávné. Soutěžící buďto zná odpověď na soutěžní otázku a pak není problém ji v daném časovém intervalu zvolit nebo odpověď nezná, ale pak to není o náhodě, ale o neznalosti soutěžícího. Žalobce netvrdí a nikdy netvrdil, že

otázky poslední záchrany jsou jednoduché, triviální, naopak si nelze představit, že by ve vědomostní soutěži měly být otázky pouze typu „*Jakou barvu má bílý kůň?*“ nebo něco podobného. Znovu lze zopakovat, že se jedná o vědomostní soutěž a každý soutěžící se rozhoduje o vstupu do soutěže sám, při znalosti úrovně svých vědomostí apod. Pro někoho bude ta která otázka triviální, pro někoho složitá a nikdy o dané věci ani neslyšel, ale v tomto směru se jedná o znalosti každého soutěžícího, tedy věc, kterou má ve své dispozici jen a jen soutěžící. Co se týče Otázky poslední záchrany, kde je uveden časový limit pro odpověď na soutěžní otázky v jednotlivých kolech na 10 s, k tomu je nutno uvést, že soutěžní otázku soutěžící přečte za 3-4 sekundy a pokud zná správnou odpověď, pak ji ve zbývajícím čase stihne vybrat z předložených možností, a to i v případě 10 nabízených možností. K tomu žalobce uvádí, že v tomto směru se Otázka poslední záchrany příliš neodlišuje od AZ kvízu, který není celním úřadem považován za hazardní hru, kdy v soutěži AZ Kvíz má soutěžící bez nabízených možností časový interval na odpověď dlouhý pouhých 5 sekund (bod 9. pravidel AZ Kvízu). Pravidla soutěže AZ kvíz jsou dostupná na www.ceskatelevize.cz/porady/1097147804-az-kviz/2286-pravidla-souteze. Znění pravidel AZ Kvízu žalobce předkládá v příloze k důkazu. Pokud pak Nejvyšší správní soud v rozhodnutí z roku 2020 ve věci jiných soutěží spatřoval onen částečný prvek náhody ve skutečnosti, že při zodpovídání otázky poslední záchrany je odpověď nutno učinit v časovém limitu 10 sekund, a dovodil, že kombinace náročnosti otázek, která by se dala charakterizovat jako (nikoli triviální) s možností výběru z 10 odpovědí a 10vteřinovým časovým limitem svědčí o převážně tipovacím charakteru této části soutěže, méně stojí na vědomostech hráčů, s tímto nelze souhlasit. Naopak delší časový úsek by soutěžícímu umožnil odpověď vyhledat např. přes mobil na internetu, kdy např. hlasové ovládání vyhledávací služby Google umožňuje získat odpověď v řádu sekund. K tomu je předložen k důkazu znalecký posudek č. 161/2020 znalce Václava Černého, znalce oboru elektronika, specializace mobilní telefony, kterému bylo předloženo několik typových Otázek s 10 možnými odpověďmi k posouzení možnosti vyhledat odpověď pomocí tzv. chytrého telefonu s využitím hlasového ovládání a posouzení časového limitu, v rámci kterého to lze stihnout. Ze závěrů znalce na základě opakovaného testování vyplývá, že s pomocí mobilního telefonu s operačním systémem Android (asi nejčastější operační systém tzv. chytrých telefonů) nebo iOS (Apple) je možno získat správnou odpověď na soutěžní otázku v řádu do 10 sekund. Získat správnou odpověď pomocí hlasového vyhledávání předpokládá přečtení otázky do vyhledávače nebo přechíst otázku a zpracovat a zadat do vyhledávání klíčová slova pro vyhledávání a získat tak odpověď na soutěžní otázku, to vše lze zcela zjevně stihnout v řádu do 10 sekund. Je tedy zřejmé, že lze-li stihnout vyhledat správnou odpověď na otázky do 10 s dokonce z internetu pomocí mobilního telefonu, což je výrazně komplikovanější a vyžaduje mnohem delší čas než přímá odpověď na soutěžní otázku na základě znalosti samotného soutěžícího, pak skutečně pokud soutěžící sám zná správnou odpověď na soutěžní otázku, pak lze bez problémů v intervalu 10 sekund skutečně správně odpovědět na základě znalostí soutěžícího a vybrat správnou odpověď z nabízených možností, a nikoliv odpovědět náhodně, jak se domnívá v jednom z posledních rozhodnutí Nejvyšší správní soud. Z hlediska limitu 10 s jde o maximální možnou hranici časového limitu vzhledem k technologiím hlasového vyhledávání mobilních telefonů (smartphonů), jejichž rozšířenost je v současné době natolik značná, že v případě delšího časového limitu by to už nebyla vědomostní soutěž, ale soutěž ve vyhledávání odpovědi přes mobilní telefony a při delším časovém limitu by již nešlo o vědomostní soutěž, ale o rozdávání peněz provozovatelem soutěže. „*Bonusové výherní otázky*“, jak je nesprávně nazývá celní správa, tedy otázky s vyšší hodnotou než je navýšení o 10 %, resp. o 20 %,

oproti vkladu soutěžního kola, jsou ale do soutěže vloženy proto, aby soutěžícímu daly jednak možnost lépe zhodnotit svůj při vklad - možnost vyšší výhry při správné odpovědi a soutěž tak byla atraktivnější pro soutěžící, ale hlavním důvodem pro průběžné zařazení těchto otázek s vyšší hodnotou do soutěže je kompenzovat eventuálně to, že soutěžící neodpoví na některé otázky správně nebo nesplní některé úkoly. Tvůrce soutěže si je vědom toho, že ne každý soutěžící odpoví na 100 % otázek správně či splní 100 % úkolů, a proto jsou do soutěží zařazeny i kola s vyšší hodnotou, aby se kompenzovala ztráta soutěžícího v některých otázkách či úkolech při chybné odpovědi či nesplnění úkolu, aby tedy soutěž byla vyrovnanější a soutěžící dostal možnost při správné odpovědi získat výhru v otázce např. 40 Kč a tím se kompenzovalo, že v průběhu soutěže chybně odpověděl např. na 4 otázky při nákupu otázek za 10 Kč nebo nesplnil některé úkoly atd. Aby tedy soutěžící měl skutečně na základě svých znalostí a dovedností možnost vyhrát, a to i s ohledem na to, že v průběhu soutěže několikrát odpověděl chybně atd. Ani četnost „bonusových otázek“, jak to nazývá celní správa, tedy není onou neznámou okolností, náhodou, neboť pokud soutěžící zvládne všechny otázky, vždy vyhraje více, než do soutěže vložil, vždy min. o 10 %, resp. 20 % při ceně nákupu otázek za 5 Kč. Nejedná se tedy ani o žádnou výherní či nevýherní kombinaci symbolů atd., protože grafické zobrazení symbolů nemá na hru žádný vliv, jak bylo uvedeno shora a vyplývá z videozáznamu o kontrolním nákupu CÚ pro Olomoucký kraj, který byl předložen prvoinstančnímu orgánu a navržen k důkazu. Navíc u soutěže Hollywood Popcorn ani žádné válce se symboly nejsou. Velmi jednoduchými počty si tedy soutěžící před každým kolem na základě informace pod tlačítkem Info spočítá, kolik může získat či ztratit v dalším kole, a má možnost se rozhodnout, zda bude pokračovat v dalším kole či nikoliv. Skutečnost, že soutěžící může vždy vyhrát více, než do soutěže vložil, je jasně vidět právě na situacích, kdy celní správa v rámci kontrolního nákupu ignoruje otázky a jen je odkládá do tzv. Banků, kdy po vyčerpání vkladu je pak zcela jasně vidět, [že] součet obou Banků v soutěži je vždy vyšší, než byl vklad vložený do soutěže. V každé soutěži jsou vždy dva Banky, jeden jako lehčí varianta pro získání výhry - s nižší obtížností, druhý s větší obtížností získání výhry. V tomto případě je např. Bank otázek bankem s nižší obtížností a Jewel Bank obtížnější. To však samo o sobě ještě nečiní ze hry hazardní hru. Pokud tedy soutěžící chce získat celou možnou výhru v soutěži, ze všech soutěžních kol, která si koupil, a která si případně odložil do Banků, pak musí úspěšně zvládnout oba Banky, kde získání výhry v nich odložené je stále na znalostech a dovednostech soutěžícího. Vše, na co má soutěžící vliv, co je v jeho dispozici a možnostech, nelze považovat za náhodu nebo pro soutěžícího neznámou skutečnost. Pokud má tedy pod tlačítkem Info nebo v Pravidlech soutěže soutěžící poskytnuty informace ke hře, o možnostech ve hře nebo v jejím průběhu, pak je nutno tyto informace hodnotit jako soutěžícímu známé, i když se s nimi soutěžící odmítl seznámit, nepřečetl si informace v pravidlech - např. o tlačítku Info apod. Skutečnost, že se některý soutěžící rozhodne si informace nepřečíst, i když musí např. před zahájením hry prohlásit, že byl s pravidly seznámen (jinak nemůže pokračovat k samotným otázkám), nelze hodnotit k tíži žalobce, ale naopak. Stejně tak informace pod tlačítkem Info je nutno hodnotit jako informace, které soutěžící má poskytnuty, tedy co následuje v dalších kolech, soutěžní otázky s jakou hodnotou, v tomto směru a rozsahu poskytnutých informací tyto informace vylučují z pohledu soutěžícího pro něj náhodu nebo neznámou skutečnost v soutěži. Tvzení celního úřadu, že soutěžící má možnost hrát náhodným způsobem pouhým ignorováním otázek a úkolů a jejich odkládáním do tzv. Banků, nemůže obstát. Pokud předmětné informace před každým kolem má soutěžící k dispozici, je nutno to hodnotit tak, že v tomto směru ví soutěžící, co bude v dalším kole

následovat, tedy kolik a jak může získat v dalším kole. A pak je nutno nad rámec těchto informací hledat, zda ke vkladu do soutěžního kola přistupuje z části nebo zcela náhoda, která rozhodne o tom, zda soutěžící výhru získá či nikoliv. Výhru z jednotlivých kol však je možno v tomto případě získat pouze znalostmi a dovednostmi, i kdyby až v závěru v Bancích, ať už jednoduchým úkolem v jednom banku nebo složitěji např. v Jewel banku apod., nijak jinak výhry z jednotlivých kol získat nelze. Grafické pozadí nemá na nic vliv, k tomu se žalobce vyjádřil výše a celní úřady tato tvrzení žalobce nezpochybňují. Odložené otázky do Banku a vklad do nich nejsou ani prohrou, ale ani výhrou soutěžícího. Pokud by se mělo jednat o výhru, pak by k jejich získání a možnosti vyplacení hodnoty banků nemusel soutěžící už vynaložit žádnou dovednost či znalost. Jak již bylo uvedeno, získání odměny za otázky a úkoly odložené v Bancích je pouze a jen otázkou znalostí a dovedností, v tomto směru v soutěži náhodu hledat nelze. Žalobce má tedy za to, že právní posouzení soutěží Jewel a Hollywood Popcorn jako hazardní hry není správné a v tomto směru prvoinstanční orgán i žalovaný pochybili.

7. V části žaloby uvozené slovy „*III. Další skutková tvrzení žalobce k soutěžím Jewel a Hollywood Popcorn*“ žalobce dále uvedl následující.
8. Lze tedy jednoznačně uvést, že u zařízení Hollywood Popcorn a Jewel se jedná pouze a jen o vědomostně dovednostní a vědomostní soutěže. K tomu žalobce dále uvádí skutečnosti, jak doopravdy zařízení fungují a proč je u těchto soutěží vyloučena náhoda. Pro posouzení soutěží jsou v první řadě podstatná pravidla her, kde pracovníci celního úřadu odsouhlasili, že jsou seznámeni s tím, že grafické pozadí nemá na nic vliv, negeneruje žádnou výhru, výhry neovlivňuje atd. A že pokud soutěžícímu nevyhovuje takovéto grafické pozadí a grafické zobrazování výše výhry, může si grafické pozadí vypnout apod. Z hlediska subjektivního pohledu soutěžícího je mu tedy na počátku sděleno a musí odsouhlasit, že to bere na vědomí, že se nejedná o žádnou válcovou hru, ale o vědomostní a vědomostně-dovednostní soutěže. Obsah pravidel nebyl zjištěn celní správou většinou ani částečně. Na počátku, před samotným zahájením hry, tedy soutěžící dostává informaci, že jeho úkolem je odpovídat na soutěžní otázky či plnit dovednostní úkoly, z toho je třeba vycházet při dalším posouzení soutěží. Posouzení soutěží Hollywood Popcorn nebo Jewel ve smyslu § 3 odst. 1, 2 písm. e) zákona o hazardních hrách neodpovídá zákonu o hazardních hrách, když soutěž jednak postrádá náhodu nebo neznámou okolnost rozhodující o výhře či prohře a na první pohled zcela evidentně chybí náhodný proces výsledku hry dle § 50 zákona o hazardních hrách, neboť získání výhry ve znalostních otázkách či dovednostních úkolech zcela evidentně závisí pouze a jen na znalostech a dovednostech soutěžících. Zařízení Hollywood Popcorn (a jejich fungování) byla ze strany tvůrce těchto soutěží společnosti Verdex podrobena analýze ve zkušebním znaleckém ústavu Ústavu soudního inženýrství Žilinskej univerzity v Žilině, který je znaleckým ústavem i pro Českou republiku, a dle závěrů znalců je u soutěže náhoda nebo neznámá okolnost vyloučena. Kopii posudku pro Hollywood Popcorn žalobce přikládá k důkazu. Je možno uvést, že se v žádném případě nejedná o technické hry ve smyslu § 3 odst. 1, 2 písm. e) zákona o hazardních hrách, tato tvrzení celní správy jsou zcela nesmyslná, když soutěže jednak postrádají náhodu nebo neznámou okolnost rozhodující o výhře či prohře a na první pohled zcela evidentně chybí náhodný proces výsledku hry dle § 50 zákona o hazardních hrách, neboť získání výhry v soutěžích Hollywood Popcorn nebo Jewel zcela evidentně závisí pouze a jen na znalostech a dovednostech soutěžících. Současně u těchto soutěží zcela evidentně chybí další vlastnost technické hry, a to přednastavený výherní limit 75 - 100 % vkladu, jako je tomu u klasických výherních automatů, kdy klasické výherní

automaty jsou navíc založeny na principu generátoru náhody rozhodující o výhře či prohře a získání výhry je závislé výlučně na náhodném procesu generovaném výherním automatem. U technické hry je právě náhoda tím, co rozhoduje po uzavření sázky o výhře či prohře. Typicky u herních zařízení typu VLT nebo VHP je to sázka v podobě odečtení kreditu a roztočení válců v jednom kole, kdy následně generátor náhody rozhoduje o tom, jaké symboly se zastaví na válcích a zda tedy hráč něco vyhraje či nikoliv. U elektronické rulety si soutěžící vsadí a následně generátor náhody určí, které číslo vyhrává. Soutěžící tedy po uzavření sázky u technické hry nemá žádný vliv na to, zda po uzavření sázky vyhraje či prohraje. Na zařízení se nehraje ani žádná válcová hra jako u technické hry (§ 42 odst. 1 ZoHH), grafické pozadí u soutěže Jewel s vizualizací válců slouží „válce“ pouze a jen k zobrazení nabízené výše výhry v dalším kole, u zařízení Hollywood Popcorn ani toto grafické pozadí není použito a k zobrazení nabízené výše výhry pro další kolo a v dalším kole je použita jiná grafika. Výše výhry pro každé další nabízené kolo soutěže je soutěžícímu sdělena vždy předem pod tlačítkem Info a u soutěže Jewel pod tlačítkem Info soutěžící vidí rovněž i postavení symbolů na válcích pro další kolo, jak se mu následně zastaví po zakoupení si soutěžní otázky. U zařízení Hollywood Popcorn je informace o nabídce výhry v dalším kole kromě tlačítka Info rovněž zobrazena na horním panelu a soutěžící ji má proto neustále „na očích“, a to před každým dalším nabízeným kolem soutěže. Rovněž má soutěžící možnost u soutěže Jewel zvolit např. soutěž bez vizualizace a jednoduše si „válce“ vypnout a soutěžit bez zobrazování výše výhry v otázce pomocí „válců“, tedy jen s uvedením číselné hodnoty výše výhry na obrazovce. Jestliže si pracovník celního úřadu u soutěže Jewel „točil válci bez nutnosti odpovídání na otázky či plnění úkolů“ a tvrdil, že je možno otázky ignorovat a čekal na tzv. „výherní pozici, jak s oblibou tvrdí celní správa, pak nastala pouze situace, kdy si 1) pracovník celní správy kupoval otázky - odečítal se mu kredit a 2) tím, že na ně neodpovídal nebo je neplnil a stiskem tlačítka Otázka si zakupoval další otázky a tyto opět zcela ignoroval, tak pouze přesouval otázky a jejich hodnoty do tzv. Banků, nicméně obsah Banků není výhrou. Je nutno uvést, že „výherní linie na válcích“ neznámá vůbec nic a je nutno si všimnout, že v případě, že na zastavených „válcích“ svítí „výherní linie“, pak se v ten okamžik nepřipisuje nic do kreditu. Válce, které si pracovníci celního úřadu protáčeli u soutěže Jewel, jim pouze a jen zobrazovaly výši výher v jednotlivých otázkách, které pracovníci celního úřadu ignorovali, z válců však nic nevyhráli, ani neprohráli, nic neztratili, ani nic nezískali. Dále je zřejmé, že u soutěže Popcorn pracovníci celní správy většinou neodpovídali na otázky, ignorovali dovednostní úkoly a přesouvali je opět do Banku a v závěru pak v Banku odpovídali na soutěžní otázky a skládali dovednostní úkoly a někdy výhru v Banku získali a někdy nikoliv. I u soutěže Hollywood Popcorn je zcela zjevné z kontrolního nákupu, že pracovníci celní správy mohli vyhrát více, než do soutěže vložili, že do banku dovedností odkládali úkoly v hodnotě 6 Kč za nákup 5 Kč atd. U této soutěže však byl většinou kontrolní nákup na videozáznam pracovníci celní správy zcela schválně zaznamenán tak, aby nebyl vidět horní panel, na kterém se neustále předem zobrazuje náhled na další kolo, zda bude následovat dovednostní úkol nebo soutěžní otázka a v jaké hodnotě. Pokud by pracovníci celního úřadu použili před každým kolem tlačítko Info, jak je uvedeno opět v pravidlech hry, pak by se před každým kolem dozvěděli, 1) kolik je v soutěžích Jewel a Popcorn nabídka výhry pro další nabízené kolo a správné zodpovězení otázky či splnění úkolu a 2) současně by u soutěže Jewel vždy viděli, jaké bude postavení symbolů na válcích v dalším kole. Pokud tedy soutěžící vidí předem nabízenou výši výhry v dalším kole a vidí, jaké bude postavení symbolů na válcích po jejich zastavení v dalším kole. Co se týče náhody nebo předem neznámé okolnosti určující výhru či prohru, tedy

určující po uzavření sázky zda soutěžící vyhraje či prohraje, pak se musí jednat o náhodu či předem neznámou okolnost takového charakteru, že je neovlivnitelným způsobem „zabudována“ v soutěži a soutěžící nemá možnost ji jakkoliv ovlivnit. Cokoliv může tedy soutěžící ovlivnit a veškeré informace, které má k dispozici, vylučují náhodu či předem neznámou okolnost. Informace pod tlačítkem Info jsou tedy NABÍDKOU sázky pro další kolo, další soutěžní otázku, kdy soutěžící dostává nabídku, za kolik může soutěžit (výše sázky, min. 5 Kč) a kolik může získat (hodnota otázky, úkolu, vždy více než výše sázky), když správně odpoví na soutěžní otázku či splní úkol, a současně u soutěže s vizualizací se dozví, jak mu výši sázky případně zobrazí grafické pozadí - válce u soutěže Jewel atd. A soutěžící se může sám rozhodnout, zda takovou nabídku přijímá a další otázku či úkol si zakoupí. Získání výhry v dalším kole pak je už jen na znalostech a dovednostech soutěžícího, nikoliv náhodě nebo předem neznámé okolnosti. Před každým kolem tedy má soutěžící informaci o tom, jaká bude výše výhry v dalším kole. Jednoduchými počty si soutěžící pak vyhodnotí po náhledu pod tlačítkem Info, zda si chce takovou otázku či úkol zakoupit a soutěžit o ně či nikoliv a chce hru ukončit. Proto je náhled na jedno kolo dopředu zcela dostačující. Pokud by tedy pracovníci celní správy před každým kolem použili tlačítko Info, jak byli informováni v pravidlech, u kterých potvrdili, že se s nimi seznámili, pak by se vždy dozvěděli vše o kompletní nabídce sázky k další nabízené otázce, tedy kolik za výši sázky mohou získat, kolik a kam se rozdělí do banků v případě odložení atd. a hlavně by u soutěže Jewel s vizualizací viděli, jaké bude postavení symbolů na válcích v dalším kole, včetně toho, jaká bude případně „výherní linie symbolů“. Válce totiž nemají žádnou jinou funkci než graficky zobrazit nabízenou výhru při správné odpovědi na soutěžní otázku, nic negenerují. Pokud by si pracovníci celní správy zvolili hru bez vizualizace, zjistili by, že se jedná o totožnou otázkovou soutěž, jen chybí grafika - zobrazení nabízené výhry pro další kolo pomocí válců. Ostatně v pravidlech pracovníci odsouhlasili, že berou na vědomí, že pokud toto grafické pozadí nechťejí, mohou si zvolit hru bez vizualizace. Pokud si soutěžící sám zvolí způsob hry takový, jako zvolili obvykle pracovníci celní správy, a to pouze odkládání otázek a dovedností do Banku a následně jejich převedením do Banku otázek a Jewel Banku nebo do Banku dovedností atd., pak se nejedná o náhodu v soutěži rozhodující o výhře či prohře, ale o situaci, kdy soutěžící sám a dobrovolně ignoruje tlačítko Info a informace o dalším kole - nabídce sázky pro další kolo a sám se rozhodne hrát soutěž jiným způsobem než přímým odpovídáním na otázky či plněním úkolů - jedná se tedy o volbu soutěžícího, nikoliv náhodný proces generovaný zařízením, který by soutěžící nemohl nijak ovlivnit. Takovýto postup je volbou soutěžícího, nikoliv náhodou rozhodující dle zákona „o výhře či prohře“. Pracovníci celní správy si u soutěže Jewel obvykle totiž pouze točili válci, tedy grafickým pozadím, které nemá v soutěži na nic vliv, pouze jim zobrazovalo u otázek s vyšší možnou výhrou tuto výši výhry graficky, stejně tak si mohli zvolit soutěž bez vizualizace a grafické pozadí válců by v soutěži neměli, toto rovněž nebylo vyzkoušeno, ačkoliv se o tom nepochybně dočetli v pravidlech soutěže, která zcela jistě pečlivě prostudovali. U soutěže Hollywood Popcorn ani grafické pozadí válců není. V rámci kontrolního nákupu také nebyla pracovníky většinou celní správy ani potvrzena existence tzv. otázky poslední záchrany - Soutěž poslední otázka u soutěže Jewel, kde mohli získat správnou odpověď zpět celý svůj vklad + 5 % navíc. V tomto případě Otázku poslední záchrany celní úřad nezpochybňuje, nicméně ji hodnotí jako samostatnou část hry bez vlivu na případnou náhodu v soutěži. K otázce poslední záchrany je možno uvést, že její existence byla potvrzena rovněž v rámci kontroly Celním úřadem pro Zlínský kraj vedené pod sp.zn. 41369/2018-640000-61. K této kontrole lze uvést, že obecné tvrzení ze strany celních úřadů, že tato otázka poslední

záchrany je velmi těžká a nelze ji prakticky zodpovědět, bylo tímto kontrolním nákupem vyvráceno, protože otázka typu „*Bitva u Midway proběhla v roce?*“, která padla v tomto případě, nepatří zase až tak mezi otázky, na které by osoba s všeobecným přehledem nemohla znát odpověď. K tomu žalobce navrhoval k důkazu vyžádat videozáznam z této kontroly. V každém případě, i kdybychom pouze tedy všechny otázky a úkoly vždy jen ignorovali a přesouvali do banků, jak to s oblibou činí celní správa (a jak některé krajské celní úřady tvrdí, hrají si jen válcovou hazardní hru, což je samozřejmě nesmysl), pak po vyčerpání Kreditu bude vidět, že v bancích má soutěžící takto odloženou hodnotu vždy vyšší, než kolik byl Kredit, a získat hodnotu výhry z banků je možné jen a pouze na základě znalostí a dovedností, nikoliv náhody. Soutěžící tedy může získat vždy více, než byl jeho vklad do soutěže, a to jen na základě jeho znalostí a dovedností. Co je z kontrolních nákupů zřejmé, je skutečnost, že v každém kole mohl soutěžící získat vždy min. 10 % více, než byl jeho vklad do kola (a min. o 1 Kč u sázky 5 Kč), a že v součtu Banků po vyčerpání Kreditu mohli získat pouze a jen na základě znalostí a dovedností pracovníci celní správy vždy více, než byl původně vložený vklad do soutěže. Z kontrolních nákupů celní správy na zařízeních Jewel a Hollywood Popcorn je rovněž zcela zřejmé, že získání výhry v otázkách a úkolech je vždy a pouze závislé jen na dovednostech a znalostech soutěžícího. Stejně tak velmi často se v poslední době objevující závěry celní správy, že výše výhry je prezentována hodnotou bonusové otázky a v tom spočívá náhoda, neboť hráč nemá možnost ovlivnit její výši a četnost bonusových otázek, nemůže obstát. Jak bylo shora uvedeno, z kontrolního nákupu je zřejmé, že v každém kole mohl soutěžící získat vždy min. 10 % více, než byl jeho vklad do kola (a min. o 1 Kč u sázky 5 Kč) a že v součtu Banků po vyčerpání Kreditu mohli pracovníci celní správy získat pouze a jen na základě znalostí a dovedností pracovníci celní správy vždy více, než byl původně vložený vklad do soutěže. Pokud tedy soutěžící odpoví správně na soutěžní otázky nebo splní dovednostní úkoly, ať už přímo nebo odložené v Bancích a následně vysoutěžené v rámci hry v Bancích, kde je získání výhry také vždy závislé jen a pouze na znalostech a dovednostech, vždy vyhraje více, než byl jeho původní vklad do soutěže. Je zcela zjevné, že se skutečně nejedná o soutěže, ve kterých o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda, ale pouze a jen znalosti a dovednosti soutěžícího. A v tom náhodu spatřovat nelze. Stejně tak je z kontrolních nákupů zjevné, že v každém kole byla hodnota otázky nebo úkolu vyšší než její cena, za kterou si soutěžní otázku či úkol soutěžící kupuje, a tedy na základě znalostí ve hře může soutěžící vždy získat více, než je jeho vklad do soutěže. Celní správa při tomto posouzení v závěru zcela záměrně rovněž neuvádí, že ve hře jsou dva Banky a dovednostní úkol je pouze v jednom z nich, kdy se jedná o Bank s lehčí variantou získání hodnoty, ale zcela zamlčela, že např. v Jewel banku musí soutěžící tam odloženou hodnotu získat projitím pěti úrovní znalostních otázek, obdobně jako hra Chcete být milionářem. Přitom v kontrolním nákupu je vidět, že u Banku Jewel pracovník odpověděl správně v prvním kole, nicméně dále již postupovat odmítl. K tomu žalobce předložil k důkazu protokol o kontrole od Celního úřadu pro Plzeňský kraj, kde pracovník celní správy postoupil správnými odpověďmi až do 4. kola, kde odpověděl špatně. Ze shora uvedeného je zřejmé, že se tedy nejedná o žádnou hazardní hru, ve kterých by o výhře nebo prohře rozhodovala náhoda. Jak již bylo uvedeno, je možno určité vodítko pro posuzování těchto soutěží a pro posouzení náhody, tedy předem neznámé okolnosti, co do stanovení výše hodnoty otázek, náhledu na hodnotu otázky atd. v jednom z aktuálních rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 A f 19/2015-150 a dále zejména na něj navazujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, sp.zn. 1 As 136/2018, týkajícím se staršího typu soutěží - Vědomostní kvíz, kde problém co do náhody byl ze strany soudů

shledán pouze ten, že ve hře byly zařazeny tzv. dílčí prohry, kdy tedy soutěžící i při správné odpovědi na soutěžní otázku získal za vklad do otázky 5 Kč např. pouze odměnu 1 Kč a 4 Kč zcela ztratil. Soutěžící měl sice tedy náhled na 1 kolo dopředu, ale zde tento náhled nestačil, neboť soutěžící dle soudů viděl opakovaně opět pouze to, že i při správné odpovědi bude mít dílčí prohru a tak pořád dokola, dokud nedostal v některém kole otázku s vyšší hodnotou výhry. Proto krajský soud a shodně i Nejvyšší správní soud považovaly „za náhodu, tedy předem neznámou okolnost ovlivňující výhru či prohru, hodnotu přidělenou jednotlivým otázkám“, neboť soutěžící nevěděl, kdy a zda vůbec dostane otázku, u níž bude její hodnota přesahovat výši vkladu do otázky. I při správných odpovědích na všechny otázky tedy soutěžící stále prohrával a nevěděl, jestli tedy na základě svých znalostí bude mít vůbec možnost zhodnotit svůj vklad do soutěže. Za této situace tedy Krajský soud v Ostravě a Nejvyšší správní soud nepovažovaly náhled na 1 kolo předem za dostačující, neboť soutěžící velmi často viděl pouze to, že opět prohraje, i když správně odpoví na soutěžní otázku. A protože soutěžící neměl náhled na všechny kola dopředu, na průběh hry, nevěděl, kolik mu přijde tzv. dílčích proher a zda vůbec dostane otázku, u které na základě jeho odpovědi získá možnost zhodnotit jeho vklad. Proto byl v tomto případě náhled pouze na jedno kolo předem nedostačující. Koncept soutěží Jewel a Hollywood Popcorn je však z tohoto pohledu zcela opačný, tedy v každém kole je hodnota otázky či úkolu vždy min. o 10 % a min. o 1 Kč vyšší než hodnota vkladu do otázky či úkolu, v soutěžích neexistují dílčí prohry, jako tomu bylo u předchozích typů soutěže - Vědomostní soutěže. U nákupu otázky či úkolu za 5 Kč je tedy navýšení o 1 Kč navýšením o 20 %. Celní správa otázky s hodnotou navýšenou o 10 %, resp. 20 % oproti vkladu označuje jako nevýherní, což je zcela chybný pohled na věc. I tyto otázky jsou samozřejmě výherní, neboť jejich hodnota je vyšší než vklad do nich, nejedná se o žádnou dílčí prohru, jak to označil Nejvyšší správní soud v řízení o Vědomostním kvízu. Skutečnost, že tyto otázky nemají v grafickém pozadí válců výhru zobrazenou pomocí nějaké výherní linie, je zcela prostý, je tomu tak proto, že pozadí válců neumí pomocí symbolů zobrazit např. možnou hodnotu otázky 6 Kč, 11 Kč atd. Je nutno si ale všimnout v kontrolních nákupech, že i když např. symboly na válcích u těchto otázek či úkolů nic nezobrazují, žádnou výherní linii, jak s oblibou uvádí celní správa, pak má otázka či úkol vždy vyšší hodnotu, než byl vklad soutěžícího do otázky či úkolu. Jak již bylo uvedeno, „výherní otázky“, jak je nesprávně nazývá celní správa, tedy otázky s vyšší hodnotou, než je navýšení o 10 %, resp. o 20 % pokud si otázky či úkoly bude kupovat za jím zvolenou výši vkladu 5 Kč, jsou ale do soutěže vloženy proto, aby soutěžícímu daly jednak možnost lépe zhodnotit svůj při vklad - možnost vyšší výhry při správné odpovědi a soutěž tak byla atraktivnější pro soutěžící, ale hlavním důvodem pro zařazení těchto otázek s vyšší hodnotou do soutěže je kompenzovat eventuálně to, že soutěžící neodpoví na některé otázky správně nebo nesplní dovednostní úkoly. Tvůrce soutěže si je vědom toho, že ne každý soutěžící odpoví na 100 % otázek správně nebo splní 100 % všech úkolů, a proto jsou do soutěží zařazeny i otázky s vyšší hodnotou, aby se kompenzovala ztráta soutěžícího v některých otázkách při chybné odpovědi, aby tedy soutěžící dostal možnost při správné odpovědi získat výhru v otázce např. 40 Kč a tím se kompenzovalo, že v průběhu soutěže chybně odpověděl např. na 4 otázky při nákupu otázek za 10 Kč. Aby tedy soutěžící měl skutečně na základě svých znalostí možnost vyhrát, a to i s ohledem na to, že v průběhu soutěže několikrát odpověděl chybně. Četnost „bonusových otázek“, jak to nazývá celní správa, tedy není onou neznámou okolností, náhodou, neboť pokud soutěžící zvládne všechny otázky nebo úkoly, vždy vyhraje více, než do soutěže vložil, vždy min. o 10 %, resp. 20 % při ceně nákupu otázek či úkolů za 5 Kč. Soutěžící tedy nemusí mít

náhled na všechna kola soutěže předem, neboť už pod tlačítkem Info vidí vždy to, že v dalším kole bude mít možnost vždy získat více, než je jeho vklad do kola, i kdyby jen o 10 %, resp. 20%. Výhra nebo prohra je však už pouze a jen otázkou znalostí a dovedností soutěžícího.

9. K „*Nenávratnosti vložené sázky*“ žalobce uvedl následující.
10. V případě soutěží Hollywood Popcorn nebo Jewel nelze rovněž hovořit jednoznačně o absolutní nenávratnosti zaplaceného vkladu. Soutěžící má totiž možnost znalostní soutěž v kterékoliv fázi před uzavřením sázky do kterékoliv nabízené otázky nebo dovednostního úkolu, tedy do dalšího kola soutěže, ukončit a nechat si vyplatit zbývajícím kredit, a to klidně již před první otázkou či úkolem, než je přijme, zakoupí si nabízenou otázku či úkol a začne soutěžit. Soutěžící má pak v průběhu celého jeho snažení možnost hru ukončit před přijetím sázky do kterékoliv dalšího nabízeného kola, a to i po náhledu na nabídku sázky pro další kolo pod tlačítkem Info, aniž by soutěžícímu se použitím tlačítka Info odebral kredit za otázku pro další kolo. U soutěží Hollywood Popcorn má soutěžící navíc pro další kolo na horním panelu v rámci soutěže neustále na očích informace o výši nabídky sázky a u soutěže Hollywood Popcorn i o formě kola - otázka nebo úkol. Nadto, dojde-li např. u hry Jewel k situaci, kdy neúspěšný soutěžící přijde ve hře o celý svůj kredit, dostane nabídku tzv. otázky poslední záchrany, již lze takovou situaci zcela zvrátit. Pokud účastník soutěže na otázku poslední záchrany odpoví správně, získá odměnu odpovídající hodnotě celého vkladu v průběhu hry a k tomu 5 % navíc. Od počátku hry Jewel tedy soutěžící hraje vždy minimálně o 105 % jeho vkladu do hry a získání této výhry je závislé ryze na jeho znalostech. U soutěže Jewel tedy zcela evidentně není splněna ani podmínka uvedená pro technickou hru v § 51 zákona o hazardních hrách, když zařízení se soutěží Jewel umožňuje výhru minimálně 105 % vkladu. Chybí zde tedy přednastavený výherní podíl v rozmezí 75 – 100 % vkladu jako u technické hry. U soutěže Hollywood Popcorn a Jewel je rovněž v každém nabízeném kole nabízená výhra vždy vyšší než cena, za kterou si soutěžící otázku či úkol může zakoupit. To rovněž samo o sobě zcela evidentně vylučuje přednastavený výherní podíl v rozmezí 75 - 100 % vkladu jako podmínku pro technickou hru dle § 51 zákona o hazardních hrách.
11. K „*Prvku náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře*“ žalobce dále konstatoval toto.
12. Současně platí, že u soutěže Hollywood Popcorn nebo Jewel nejde o prvek náhody ani neznámou okolnost, která by ovlivňovala, zda účastník soutěže vyhraje nebo prohraje nebo kolik vyhraje nebo prohraje, což je druhý podstatný znak hazardní hry. Muselo by se jednat o takovou náhodu nebo neznámou okolnost, kterou soutěžící nemůže ovlivnit a která převažuje nad možností soutěžícího z hlediska jeho dovedností a znalostí. Otázku poměru znalostí a dovedností soutěžícího a náhody nebo neznámé okolnosti již řešila i soudní judikatura správních soudů ohledně pokerových her v rámci předchozího loterijského zákona. Jedná se o rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 Afs 150/2013 a jemu předcházející rozhodnutí krajského soudu, kde se soudy všech stupňů řádně vypořádaly s otázkou náhody versus možnost ovlivnění výsledku hry soutěžícím, kde je konkrétně v rámci hry obsažena atd. U pokeru je náhoda přítomna již v úvodu hry v rámci rozdávání karet, na které nemají hráči naprosto žádný vliv a neovlivní, jaké karty do hry obdrží. A i sebelepší pokerový hráč se špatnými kartami z počátečního rozdávání karet nemá šanci uspět. Jinými slovy, dovednosti hráče pokeru zcela jistě mají vliv na hru a možnost vyhrát, ale tato nedokáže převažovat nad náhodou a neznámou okolností, jak budou

na počátku a v průběhu hry rozdávány karty do hry. Dostane-li trojnásobný mistr světa v pokeru v průběhu rozdávání karet špatné karty a úplný nováček dostane v průběhu hry 4 esa, pak je zřejmé, že pokerový mistr světa nemá možnost toto jakkoliv svými dovednostmi a znalostmi zvrátit a prohraje. Potažmo zde chybí navíc na začátku hry informace o výši výhry, kterou hráč může získat, neboť v průběhu pokerové hry dochází k dorovnávání vkladů hráči a na počátku hry není zřejmé, kolik bude na konci hry v banku uprostřed stolu a kolik tedy vítěz hry vyhraje. U znalostní, vědomostní soutěže však v tomto směru náhoda nebo neznámá okolnost chybí, jak je vysvětleno dále. Co se týče náhody či neznámé okolnosti určující výši výhry, okolnost ovlivňující výši výhry, pokud je však výše výhry v rámci té které nabízené sázky známa pevně předem a je soutěžícímu tato informace poskytnuta a soutěžící se rozhodne takovou sázku uzavřít, pak zde chybí náhoda co do výše výhry v okamžiku uzavření sázky, neboť v okamžiku sázky soutěžící ví, kolik může přesně vyhrát. Aby se jednalo o okolnost ovlivňující výši výhry, tato tedy musí logicky nastat po uzavření sázky a ovlivnit výši výhry, kdy tedy soutěžící by v okamžiku uzavření sázky nevěděl, kolik může vyhrát, a neměl možnost to po uzavření sázky jakkoliv ovlivnit. U soutěže Hollywood Popcorn nebo Jewel vytvořené společností Verdex je výše výhry v nabízené otázce v dalším kole soutěžícímu sdělena vždy předem v rámci NABÍDKY na uzavření sázky do dalšího kola předem pod tlačítkem Info a u soutěží Hollywood Popcorn vždy i na horním panelu, tedy soutěžícímu nestále na očích. Tlačítkem Info si soutěžící zobrazí informaci o výši výhry v další následující nabízené otázce pro další a soutěžící se rozhodne, zda nabízenou otázku za cenu xxx Kč s nabízenou výhrou xxx Kč přijme a uzavře sázku do otázky atd. U soutěže Hollywood Popcorn se pak soutěžícímu pod tlačítkem Info a i na horním panelu současně zobrazí, zda je mu jako další sázka nabízen dovednostní úkol nebo vědomostní otázka. Informaci o funkci tlačítka Info má soutěžící předem v pravidlech soutěže, která musí odsouhlasit předtím, než je mu umožněno soutěžit o jednotlivé otázky. Je-li tedy hodnota výhry v rámci nabídky na uzavření sázky do otázky v dalším kole soutěžícímu předem sdělena pevnou částkou, tedy před uzavřením sázky do otázky a vložení kreditu do sázky, a soutěžící má v tento okamžik možnost sázku neuzavřít a ukončit soutěžení, tedy se rozhoduje, zda takovou sázku s předem stanovenou výši výhry uzavře či nikoliv, chybí zde náhoda nebo neznámá okolnost ovlivňující výši výhry v sázce. Soutěžící tedy uzavírá sázku do vědomostní otázky, do dalšího kola, u které má předem v rámci nabídky sděleno, za kolik si otázku kupuje a kolik může vyhrát v případě správné odpovědi. Výše sázky a výše výhry jsou tedy soutěžícímu známy před uzavřením sázky do dalšího kola a tedy logicky nejsou pro soutěžícího ani náhodou, ani předem neznámou okolností. Lze tedy jednoznačně uzavřít, že soutěžícímu je hodnota výhry v další otázce, v dalším kole v rámci nabídky sázky sdělena tlačítkem Info pevně stanovenou částkou, v okamžiku uzavírání sázky do otázky má tedy soutěžící pevně nabídnutou výši výhry v další nabízené otázce a informaci o ní. Tedy zde chybí náhoda či neznámá okolnost, která by následně ovlivnila po uzavření sázky do otázky výši výhry v té které konkrétné otázce. Rovněž je nutno uvést, že úvahy některých státních orgánů v minulosti o tom, že soutěžící nemusí tlačítko Info využít a tedy mu zůstává výše výhry neznámou, je nutno považovat za zoufalou snahu státních orgánů o vyloučení tlačítka Info jako okolnosti zcela vylučující náhodu nebo neznámou okolnost v soutěži. Náhoda nebo neznámá okolnost ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách totiž musí být takového charakteru, že ji soutěžící nemá možnost ovlivnit. V použití tlačítka Info však soutěžícímu nic nebrání a zda se je rozhodne použít nebo nikoliv, je zcela v dispozici soutěžícího. Pokud tedy tlačítko Info nepoužije nebo u soutěží Hollywood Popcorn bude ignorovat horní panel o informacích o nabízené sázce pro další

kolo, pak se jedná o „náhodu nebo neznámou okolnost“ co do výše výhry v sázce, ale takovou, kterou si do hry vnesl soutěžící sám svým postupem ve hře, ne o náhodu nebo neznámou okolnost, která je součástí hry a kterou soutěžící nemůže ovlivnit. Před každým kolem se tedy soutěžící rozhoduje, zda nabízenou sázku do dalšího kola přijme nebo ne, a informace o nabízené sázce, které jsou mu sděleny, tedy výše sázky a výše výhry v následně uzavřené sázce, pro něj logicky nejsou neznámou okolností nebo náhodou. Pokud soutěžícímu cokoliv ze sdělených informací pro jeho rozhodnutí o uzavření sázky do dalšího kola, ať už pod tlačítkem Info nebo u Hollywood Popcorn rovněž na horním panelu, nevyhovuje, má možnost soutěž ukončit a další otázku si nezakoupit bez ztráty kreditu ve výši sázky do dalšího kola. Je možno uvést, že výše možné výhry v každém kole je vždy vyšší než cena, za kterou si soutěžící kolo kupuje, což vyplývá z jednotlivých kontrolních nákupů kol v soutěži celní správou při zkoušce zařízení. Jestliže má tedy před každým kolem soutěžící shora uvedené informace, pak při úrovni českého školství rozhodně nelze říci, že soutěžící neví, jaký bude průběh soutěže. Před každým kolem se soutěžící rozhoduje, zda nabízenou výši výhry v dalším kole akceptuje a je ochoten si kolo zakoupit. Soutěžící si pak velmi jednoduše spočítá např. u dovednostního úkolu, že např. při počátečním stavu kreditu v částce 80 Kč před zakoupením si dalšího dovednostního úkolu mínus 5 Kč za zakoupení si tohoto úkolu plus např. 15 Kč možné výhry v případě splnění úkolu bude v případě úspěchu v tomto kole na stavu kreditu 90 Kč. Jedná se o zcela základní počty, které musí zvládnout žák I. stupně základní školy. Je evidentní, že takovéto základní počty nemohou činit problém ani pracovníkům celní správy, kteří velmi často pracují se složitějšími výpočty spotřebních daní apod. Vzhledem k povinné základní školní docházce pak takovéto jednoduché počty před každým kolem nebudou zjevně problémem pro žádného soutěžícího.

13. V části žaloby uvozené slovy „*IV. Nezákonnost výše pokuty*“ žalobce namítal následující skutečnosti.
14. Co se týče výše uložené pokuty, má žalobce za to, že je zjevně nepřiměřená a že celní úřad při stanovení výše pokuty nezohlednil všechny okolnosti v dané věci a zejména se nesprávně vypořádal s majetkovými poměry žalobce, které hodnotil pouze v obecné rovině volnou úvahou, zda výše pokuty bude přiměřená zjištěným majetkovým poměrům. Výše pokuty není odpovídající majetkovým poměrům žalobce. Úvahy celní úřadu o výši pokuty v rámci rozpětí o ukládání pokuty jsou jedna věc, ale i pokuta ve výši 0,6 % rozpětí pokuty, která je do 50 mil. Kč, tedy v částce 400 000 Kč, může být pro někoho směšným trestem, pro někoho likvidační, jako v tomto případě pro žalobce. V roce 2018 měl žalobce základ daně cca 200 tis. Kč, kopie daňového přiznání je k důkazu přílohou žaloby. V roce 2019 měl žalobce základ daně z příjmu fyzické osoby v částce cca 400 tis. Kč, jak vyplývá z daňového přiznání, které přikládá k důkazu k této žalobě. Pokuta byla tedy žalobci uložena ve výši jeho ročního čistého příjmu z podnikání za rok 2019, tedy zjevně v nepřiměřené výši. K otázce posouzení výše pokuty jako likvidační pro fyzickou osobu je možno odkázat zejména na rozhodnutí Ústavního soudu týkající se zákazu likvidačních pokut, zejména plenární náleze ze dne 13. 8. 2002, sp.zn. Pl. ÚS 3/02. Ústavní soud v něm mimo jiné uvedl, že „*v případě podnikajících osob je vyloučen zásah, v jehož důsledku by byla „zničena majetková základna pro další podnikatelskou činnost“.* Nepřípustné jsou tudíž podle Ústavního soudu *takové pokuty, jež mají „likvidační charakter“*, čímž Ústavní soud rozumí *i takové případy, v nichž, pokuta natolik přesáhne možné výnosy z podnikání, že se podnikatelská činnost v podstatě stává bezúčelnou (tj. směřující pouze k úhradě uložené pokuty po značné časové období).* Ústavní soud dále upozornil na nebezpečí likvidační pokuty

*spočívající v dopadech na pachatelovo okolí, a to zejména u podnikajících fyzických osob vzhledem k tomu, že není oddělen jejich soukromý majetek a majetek určený k podnikání.“ Na úhradu pokuty si žalobce v tomto případě musel půjčit částku 200 tis. Kč - viz k důkazu přiložená smlouva o půjčce, na úhradu zbytku pak padly úspory žalobce. Úvahy o splátkovém kalendáři jako důvodu eliminujícím pokutu uloženou v nepřiměřené výši jsou neodpovídající, pokutu uloženou v rozporu s majetkovými poměry žalobce nelze zhojit případným splátkovým kalendářem. K tomu, aby bylo možno pokutu 400 tis. Kč nepovažovat za likvidační pro podnikající subjekt, by naopak musel mít celní úřad podloženo ve spise důkazy, že žalobce (nebo obecně jakýkoliv jiný trestaný subjekt) má za poslední rok čistý příjem převyšující částku 400 tis. Kč, minimálně o 250 tis. Kč, aby byly zajištěny potřeby bydlení trestané fyzické osoby, hrazení závazků apod. A to zde zcela evidentně dáno není. Správní orgány obou stupňů pak výši pokuty zdůvodnily nikoliv konkrétními majetkovými poměry žalobce, ale pouze obecnou úvahou o výši pokuty x možná horní hranice pokuty 50 mil. Kč, což je zcela nepřezkoumatelné. Je možno uvést, že pokuta 400 tis. Kč by přivedla do existenčních potíží i velkou část pracovníků celních úřadů, pokud by jim byla uložena, natož pak podnikatele v gastronomii a pohostinství, kdy v letošním roce všechny OSVČ v tomto oboru navíc utrpěly velké finanční ztráty, když musely ze dne na den na 2 měsíce zavřít provozovny z nařízení vlády. Celní úřady pak jednoznačně procesně chybují dlouhodobě z hlediska stanovení přiměřenosti pokuty majetkovým poměrům, když úvahy celního úřadu se standardně omezují pro porovnání výše pokuty s majetkovými poměry obviněných v podstatě na úvahu o minimální výši pokuty x horní možná hranice pokuty. V tomto směru je zjevné, že celní úřady nejsou seznámeny s judikaturou Nejvyššího správního soudu stran ukládání pokut a odkazují se na starší judikaturu v těchto věcech, resp. se tomu možná i záměrně vyhýbají. Jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č.j. 1 As 9/2008-133: *I. Správní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přiblížnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. II. Správní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je (pozn. tedy informace o majetkových a osobních poměrech trestaného) v nezbytném rozsahu odhadem.**

15. Z uvedeného stanoviska Nejvyššího správního soudu vyplývá, že hodnocení správního orgánu nemá směřovat k úvaze stran výše pokuty x její maximální výše. Jak vyplývá z bodu II., správní orgán má v případě nedostatku informací tedy nejprve odhadnout na základě zjištěných skutečností majetkové a osobní poměry obviněného atd., tedy jaké jsou jeho pravděpodobné výdělkové poměry atd. (úvahu musí mít reálně podloženou doklady ve správním spise) a k nim teprve následně stanovit přiměřenou pokutu, která nebude likvidační pro obviněného. Ve vztahu k majetkovým poměrům mají celní úřady zcela evidentně možnost vyžádat si od finančních úřadů daňová přiznání trestaných osob, v tomto směru se celní úřady této možnosti záměrně podle všeho vyhýbají, až na Celní úřad pro Jihočeský kraj, který si standardně ve všech řízeních pro posouzení majetkových poměrů obviněných vyžádá vždy zprávu od příslušného finančního úřadu a jsou mu finančním úřadem vždy poskytnuty požadované údaje - k tomu k důkazu žalobce navrhuje vyžádat spis Celního úřadu pro Jihočeský kraj sp.zn. 17360-9/2017-520000-12, kde si sám

celní úřad vyžádal přiznání k dani příjmu trestané fyzické osoby za roky 2015, 2016 a 2017, dále pak spis sp.zn. 133251/2018520000-12 a dále pak rovněž spis Celního úřadu pro Zlínský kraj ve věci sp.zn. 382163/ 2019-640000-12, kde si celní úřad taktéž vyžádal informace od finančního úřadu. V samotných rozhodnutích obou stupňů pak zcela chybí konkrétnější úvaha o možných majetkových poměrech žalobce a porovnání s tím, zda bude nebo nebude uložena pokuta pro žalobce likvidační. Odůvodnění rozhodnutí je tedy co do uložení pokuty nezákonné a nepřezkoumatelné. Co se týče přiměřenosti výše pokuty, žalobce si ještě dovolí srovnání s pokutou v jiné věci, kdy společnost Precheza, která měla v roce 2015 zisk po zdanění více než 600 milionů korun, v rámci města Přerova měla dle závěrů ČIŽP ohrozit životy a zdraví obyvatel Přerova únikem jedovatého většího množství oxidu siřičitého, kdy povolené normy byly překročeny 36x, zasahovaly složky záchranného systému apod. a za takového ohrožení zdraví lidí jí v rámci možné pokuty do 10 mil. Kč (horní hranice) byla původně uložena pokuta 7 mil. Kč a následně byla pokuta ministerstvem životního prostředí snížena na částku cca 400 000 Kč. Samozřejmě, jedná se o nedbalostní delikt, ale velmi závažný, ohrožující zdraví a životy lidí. Nicméně srovnání majetkové sféry společnosti Precheza se ziskem po zdanění více než 600 mil. Kč a žalobce a výše pokut v těchto případech ukazuje, jak je výše pokuty udělená žalobci nepřiměřená jeho majetkovým poměrům.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

16. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že úvodem považuje za nutné zdůraznit skutečnost, že žalobce brojil proti prvoinstančnímu rozhodnutí podáním blanketního odvolání, které ani přes výzvu celního úřadu nedoplnil. Dále žalovaný podotýká, že žalobní námitky nejsou nikterak systematicky řazeny a opakují se. Byť je žalobce neuplatnil v průběhu odvolacího řízení, žalovaný se již mnoha argumenty zabýval v napadeném rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí tak vystavěl vlastní ucelenou argumentaci, která se současně vypořádává i s některými nyní vznesenými námitkami. Jak celní úřad, tak žalovaný důkladně a komplexně předmětné soutěže posoudili (viz str. 8 – 34 prvoinstančního rozhodnutí a str. 6 – 11 a 13 – 14 napadeného rozhodnutí). V tomto kontextu proto žalovaný plně odkazuje na napadené rozhodnutí.
17. Dále žalovaný uvedl, že předesílá, že technická zařízení již svou vizualizací, zvukovými efekty a umístěním v provozovně působí jako substitut klasických výherních hracích přístrojů, jež motivují hráče ke hře především vidinou snadné výhry generované v průběhu tzv. válcové hry. Běžný průměrný hráč, z jehož pohledu je nutno zadržena technická zařízení posuzovat a hodnotit (což potvrzuje rovněž důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách, viz níže v tomto vyjádření), tak již před samotným zahájením hry může snadno nabýt dojmu, že se jedná o výherní automat, jehož prostřednictvím je provozována hazardní hra, jelikož zadržena technická zařízení jsou jim velice podobná svojí grafikou a světelnými efekty, které vydávají i před samotným vložením finanční hotovosti a zahájením hry. Pro posouzení podstaty her Jewels a Hollywood Popcorn je stěžejním § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách obsahující definiční znaky hazardní hry, které musí konkrétní hra kumulativně splňovat. V první řadě se jedná o existence prvku sázky, bez jejíhož vložení se nelze dané hry zúčastnit, a současně s vložením sázky souvisí další podmínka, a sice že návratnost sázky se nezaručuje (existuje možnost prohry vkladu). K tomu musí přistoupit současně naplnění další podmínky, dle níž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost (výsledek nelze dopředu

předjímat). K tomu lze doplnit postoj zákonodárce, dle něhož „*[p]rvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen výlučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry.*“ (viz Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 186/2016 Sb., zákona o hazardních hrách. Zvláštní část – k § 3, s. 122. Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna 2013–2017, sněmovní tisk 578/0. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=578&CT1=0>). Skutečnost, že pro zahájení hry je nutno nejprve vložit vklad/sázku, byla prokázána kontrolními nákupy. Bez její existence by nebylo možno hru zahájit. Návratnost takové sázky pak není zaručena, což přiznává i žalobce, když např. říká, že „*hlavním důvodem pro zařazení těchto otázek s vyšší hodnotou do soutěže je kompenzovat eventuálně to, že soutěžící neodpoví na některé otázky správně nebo nesplní dovednostní úkoly*“ (viz strana 15 žaloby). Z kontrolních nákupů, provedených celním úřadem, je pak zřejmé, že po uskutečnění hry se výše Kreditu nevrací na původní hodnotu. Byť tedy žalobce odmítá, že by se mělo v případě vkladu do předmětných soutěží jednat o sázku ve smyslu zákona o hazardních hrách, je zcela jednoznačné, že se v případě dotčených her „*Jewel*“ a „*Hollywood Popcorn*“ jedná o sázku, jejíž návratnost není zaručena. Jakmile soutěžící zahájí hru, nemá zaručeno, že obdrží zpět to, oč hraje. Toto platí vždy, bez ohledu na zvolený způsob hry. Tato nezaručená návratnost sázky platí pro soutěžícího vždy, bez ohledu na jím zvolený způsob hry, ať hraje hru odpovídáním na otázky a plněním úkolů, ale také jejich odkládáním.

18. Dále žalovaný konstatoval, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, dle něhož je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, jelikož závěr celního úřadu, dle něhož grafické pozadí nemá na nic vliv, je ve zřejmém rozporu se závěrem žalovaného, dle něhož obě hry lze hrát klasickým roztáčením válců s ignorováním otázek a úkolů. Žalovaný má za to, že uvedené závěry si nijak neodporují, jelikož žalovaný nikterak nezpochybňuje, že vizualizace válců slouží k zatraktivnění hry pro hráče a samy válce žádnou výhru negenerují, současně je zjevné, že hráčům umožňují hrát hru v podstatě totožným způsobem, na jaký byli zvyklí u klasických výherních hracích přístrojů.
19. Klíčovým prvkem, jehož naplnění se žalobce snaží zpochybnit, je existence náhody či neznámé okolnosti, která by zcela nebo zčásti rozhodovala o výhře a prohře. Žalobce přítomnost tohoto prvku popírá, a to s odkazem na možnost využití tlačítka Info a náhledu na horním panelu (u hry Hollywood Popcorn). Žalovaný funkcionalitu tlačítka v napadeném rozhodnutí nikterak nezpochybňuje (viz strany 7 a 13 napadeného rozhodnutí), ale zastává názor, že jeho existence nemůže zastřít tu skutečnost, že ve hře, jako celku, existuje prvek náhody či neznámé okolnosti. Dle důvodové zprávy je nutné posuzovat prvek z pohledu hráče, když zákonodárce říká, že „*[ú]čelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče)*“ (viz Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 186/2016 Sb., zákona o hazardních hrách. Zvláštní část – k § 3, s. 122. Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna 2013–2017, sněmovní tisk 578/0. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=578&CT1=0>). Rovněž tento přístup plyne rovněž z dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu, který říká, že „*[p]ro posouzení přítomnosti prvku náhody je však rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu

ze dne 17. 10. 2018, č.j. 1 As 136/2018-32).

20. Jak uvádí žalobce, poskytnutými informacemi jsou hodnota následující otázky a postavení symbolů na válkách pro další kolo. V této souvislosti pak žalovaný podotýká, že hodnota otázek (vyjma položení „bonusových“ otázek) je předvídatelná – činí ji hodnota sázky s 10% nebo, v případě sázky 5 Kč, 20% navýšením, tomu pak odpovídá nevýherní postavení válců. Informace, která může být pro hráče po tlačítkem Info nová, je položení „bonusové“ otázky a její hodnota, s níž koresponduje výherní postavení válců. V položení „bonusové“ otázky, které mu bude ku prospěchu, hráč doufá. V této souvislosti pak lze položení „bonusové“ otázky označit za jakousi částečnou výhru – hráč na ni nezná odpověď, neodpoví na ni (ignoruje) ji a odloží její hodnotu do Banku (v případě hry Jewels) nebo Banky otázek (u hry Hollywood Popcorn). Je proto zcela absurdní předpokládat, že by informace sdělené pod tlačítkem Info, resp. na horním panelu u hry Hollywood Popcorn, měly ovlivnit hráče v tom smyslu, že by hru chtěl po náhledu ukončit a vybrat zbytek svého vloženého kreditu. Ba naopak, taková informace pro něj bude motivací ke hře. Jak již žalovaný podotknul, otázka s nevýherním (klasickým 10% či jednokorunovým navýšením) pro hráče není překvapivá, spíše očekává položení otázek „bonusových“, s vyšší hodnotou. Pakliže mu bude pod tlačítkem Info sděleno, že jej v dalším kole čeká „bonusová“ otázka, je pro něj takové sdělení značnou motivací ke hře, neboť bude její položení očekávat i v kolech dalších. Žalovaný proto odmítá postoj žalobce, že by použití tlačítka Info mohlo vést k ukončení hry. Jedinou informací, jež je s to hráče určitým způsobem ovlivnit, je položení „bonusové“ otázky. A to jej jednoznačně ke hře namotivuje. Dále žalovaný zdůrazňuje, že prostřednictvím uvedeného tlačítka se hráč nedozví, zda a případně kolik bude moci na základě svého celého vkladu do soutěže vyhrát, což znamená, že se nedozví četnost a výši „bonusových“ otázek ve všech následujících kolech. Nezná způsob přidělování hodnot jednotlivým otázkám. Uvedená okolnost tedy zůstává pro hráče neznámou, přičemž je bez významu, zda je výše a četnost „bonusových“ otázek generována prostřednictvím generátoru náhodných čísel či prostřednictvím pevně daného algoritmu, neboť z pohledu hráče se jedná o náhodný proces, který nemůže nijak ovlivnit. Žalovaný tedy zastává názor, že tlačítkem Info není možné výsledek hry jako celku, resp. rozhodující, nepominutelné první části hry ovlivnit, hráč může hru hrát bez jeho použití a z jeho pohledu se hra jeví jako obvyklá válcová hra, a to se všemi markanty.
21. K významu tlačítka Info se dle žalovaného ostatně již vyslovila judikatura správních soudů, když dle Nejvyššího správního soud možnost náhledu nemění nic na to, že hodnota je otázce přidělena náhodně, bez možnosti ovlivnění tohoto procesu. Dále soud uvedl, že podstatnou je pak ta skutečnost, že hráči je odhalena hodnota pouze následující otázky, nikoliv otázek dalších. Hráči jsou tedy motivováni k pokračování ve hře neznámou okolností, již je hodnota budoucích otázek. Dále soud pod možností vystoupit ze hry po odhalení hodnoty následující otázky spatřoval spíše okolnost vztahující se k posouzení prvku dobrovolnosti účasti na hře, nikoliv prvku náhody (blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č.j. 1 As 136/2016-32, který navazoval na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2018, č.j. 22 Af 19/2015-150). Nelze souhlasit se žalobcem, že by se závěry odkazovaných rozsudků nedaly aplikovat na průběh nyní posuzovaných soutěží pouze z toho důvodu, že oproti předchozím generacím kvízomatů je u soutěží Jewels a Hollywood Popcorn základní hodnota otázky vždy navýšena o 10 %. Žalovaný se domnívá, že tato skutečnost povahu tlačítka Info žádným způsobem nemění, neboť nemá žádný vliv na to, jaké skutečnosti se hráč prostřednictvím daného tlačítka dozví a jaké mu zůstanou neznámy. Je-li hodnota vkladu do jednoho kola soutěže

navýšena o 10 %, dochází při ignorování položené otázky k tomu, že se u hry Jewels výše vkladu přesune do Jewels banku a výše navýšení se přesune do Banku. To má toliko za následek, že po deseti „*prohraných kolech*“ se sázkou 10 Kč získává hráč možnost hrát ještě jedno kolo navíc, jakoby „*zdarma*“ (neplatí pro soutěž Hollywood Popcorn, kde se výše vkladu i navýšení přesouvá do Banku dovedností, viz níže v tomto vyjádření). Navýšení sázky tedy nemá žádný vliv na funkci a význam tlačítka „*Info*“, a jednoznačně to neznamena, že by soutěže Jewels a Hollywood Popcorn nebyly hazardními hrami.

22. Lze proto dle žalovaného bezesporu uzavřít, že každé jednotlivé kolo nelze posuzovat izolovaně, ale je nutno posoudit celkový průběh hry komplexně. Náhled hráče do následujícího kola tak nemá a nemůže mít pro hodnocení hry coby hazardní žádný vliv, neboť hráč nemá náhled do všech kol hry a nemůže tak předvídat kolik v celé hře obdrží „*bonusových*“ otázek a jaká bude jejich hodnota. V této souvislosti žalobce rovněž přehlíží, že prvek náhody nemusí být obsažen ve všech dílčích částech hry, ale postačuje, pokud se v průběhu soutěže podílí v nezanedbatelné míře na utváření výše výhry či prohry (viz rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č.j. 57 Af 23/2016-72 nebo opětovně shora uvedený výňatek důvodové zprávy k § 3 zákona o hazardních hrách týkající se nezanedbatelného podílu náhody v hazardní hře). Rozhodující je, že hry Jewels a Hollywood Popcorn lze hrát způsobem naplňujícím všechny zákonné znaky hazardní hry, nikoliv to, že existuje teoretická modalita zmíněná v pravidlech soutěže, při níž některý z prvků hazardu není dán.
23. Dále považuje žalovaný za zavádějící tvrzení žalobce, dle něhož i v případě nevýherní otázky je při sázce 5 Kč výhra 6 Kč, neboť k sázce je připočteno 10% navýšení (minimálně však 1 Kč) a ve hře tak, oproti starším verzím kvízomatů, nedochází k dílčím prohrám. Jak žalovaný uvedl zejména na stranách 7 – 11 napadeného rozhodnutí, každá z posuzovaných soutěží se skládá ze dvou banků (Banku a Jewels Banku u soutěže Jewels a Banku otázek a Banku dovedností u soutěže Hollywood Popcorn). Částky, které se připisují do prvního banku, pak představují pro hráče jakousi částečnou výhru, zatímco částky převáděné do druhého banku jsou částečnou prohrou. Pokud hráč hraje stejným způsobem jako klasickou válcovou hru, což daná technická zařízení umožňují, otázky ignoruje (přeskakuje), pak i přes 10% navýšení jednotlivých sázek, je u soutěže Jewels „*výhrou*“ připsanou do Banku pouze částka navýšení, zatímco sázka propadá do Jewels Banku. U soutěže Hollywood Popcorn propadá do Banku dovedností jak hodnota vkladu, tak i jeho navýšení. Částečnou výhrou tak zůstává pouze hodnota „*bonusových*“ otázek, které se převádí do Banku či Banku otázek, z nichž lze peníze získat po splnění jednoduchého úkolu bez prokázání jakékoliv dovednosti či znalosti (složení puzzle – viz strany 8 a 9 napadeného rozhodnutí). Dále je nutno zdůraznit, že hodnota Banku a Banku otázek může být vsazena prostým pokračováním ve hře poté, co je již výše kreditu vyčerpána (viz rovněž strana 8 napadeného rozhodnutí).
24. V tomto kontextu žalovaný rovněž zdůrazňuje, že i v případě správné odpovědi na nevýherní otázku v soutěži Jewels se při sázce 5 Kč nepřepíše do kreditu celá výše sázky spolu s navýšením 1 Kč, nýbrž je do kreditu připsána pouze částka 1 Kč, zatímco částka 5 Kč propadá do Jewels Banku. Má-li tedy hráč získat svoji sázku zpět, nestačí, pokud správně zodpoví položenou otázku v rámci válcové hry, ale musí též úspěšně projít všemi koly v Jewels Banku. Na základě provedených kontrolních nákupů a pořízených audiovizuálních záznamů lze ovšem konstatovat, že získání vloženého vkladu zpět prostřednictvím této fáze hry je z pohledu běžného hráče téměř vyloučeno, hráč při nesprávné odpovědi v soutěži „*Milionář*“ ztrácí vše. Tato hra je rozdělena do několika

úrovni, v nichž výše částky, o níž se hraje, není stanovena poměrně, ale v prvních kolech hráč hraje o zanedbatelné částky a až v posledním, nejtěžším, kole hraje o 100 % hodnoty Jewels Banku a Banku dovedností. Jeví se být tedy lživým tvrzením žalobce, že se jedná o čistě vědomostní soutěž, neboť vzhledem k tomu, že i v případě správné odpovědi hráč v podstatě prohrává, je zjevné, že vědomostní část hry není to, co hráče motivuje ke hře. Je tedy zjevné a uvedl to žalovaný rovněž výše v tomto vyjádření, že motivací ke hře je vidina snadné výhry získaná ve fázi válcové hry symbolizovaná připsáním bonusové hodnoty otázky.

25. Žalovaný zastává názor, že pokud jsou do první a nepominutelné části obou her vloženy otázky s vyšší hodnotou než výše dílčího vkladu do jednoho kola, jedná se o naplnění prvku náhody coby pojmového znaku hazardní hry, neboť výše a četnost těchto „bonusových“ otázek ve hře je z pohledu hráče náhodná, a o výsledku hry tak jednoznačně rozhoduje náhoda. Hráč totiž neví, kolik dostane bonusových otázek a nezná jejich výši, neví, zdali vůbec takovou otázku obdrží. Pokud tak hráč v první části hry, kdy hraje jednotlivá kola se sázkami z kreditu, obdrží bonusovou otázku a tato se mu nače do banky otázek, jedná se o náhodu a ve své podstatě rovněž o výhru, neboť hru lze ukončit a částku uloženou v Banku a Banku otázek po splnění triviálního úkolu převést do kreditu a vybrat.
26. Stejně tak nemůže obstát tvrzení, dle něhož výhra či prohra závisí na znalostech hráče. Výše potencionální výhry je generována především bonusovými otázkami v první fázi hry, přičemž je bez významu, zda jsou na obrazovce technického zařízení skutečně znázorněny točící se válce (v tomto případě se hra hráči jeví jako obvyklá válcová hra), či zda je vizualizace s výherními symboly zcela vypnuta. Rozhodující je, že se jedná o fázi hry, kdy hráč není schopen ovlivnit výši a četnost bonusových otázek, a tedy ani výši možné výhry. Toliko možnost vypnout vizualizaci tedy nikterak nemění charakter provozovaných soutěží.
27. Žalovaný k tomu podotýká, že existenci vědomostního či dovednostního prvku v jinak hazardní hře předvídal rovněž zákonodárce, když v důvodové zprávě uvedl (zvýraznění přidáno odvolacím orgánem), že „[z] hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody.“ (Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 186/2016 Sb., zákona o hazardních hrách. Zvláštní část – k § 3, s. 122. Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna 2013–2017, sněmovní tisk 578/0. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=578&CT1=0>). V daném případě se tak jedná o hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti, bezesporu se tudíž jedná o hry hazardní ve smyslu zákona o hazardních hrách.
28. Jako zcela absurdní a nelogickou je dále dle žalovaného třeba označit argumentaci žalobce, dle níž posuzované soutěže nepodléhají režimu zákona o hazardních hrách, neboť nesplňují požadavek výherního podílu v rozmezí 75 – 100 % vkladu. Je totiž zjevné, že tato podmínka stanovená v § 51 odst. 1 zákona o hazardních hrách žádným způsobem nemění definiční znaky hazardní hry vymezené v § 3 odst. 1 téhož zákona, ale toliko stanoví

konkrétní podmínky, na základě jejichž splnění může být příslušná technická hra povolena a následně legálně provozována. Nelze však dospět k závěru, že provozováním technické hry, která již vzhledem ke svému konstrukčnímu nastavení není způsobilá získat osvědčení ve smyslu § 55 zákona o hazardních hrách a nemůže být tedy ani povolena, není v rozporu s citovaným zákonem. Je tomu totiž právě naopak, neboť závažnost provozování takovýchto typů technických her je vzhledem k absenci jakékoli formy předchozí kontroly mnohem větší. Porušení dalších ustanovení zákona o hazardních hrách nemůže změnit interpretaci zákonem stanovených znaků pro hazardní hru, které jsou jednoznačně dány § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách.

29. K další argumentaci žalobce pak žalovaný konstatuje, že otázka poslední záchrany nepředstavuje záruku návratnosti vkladu, neboť ta hráči toliko umožňuje o prohraný vklad ještě jednou soutěžit. Otázka poslední záchrany tak již není relevantní pro určení, zda je hra hazardní či nikoliv, protože podstata hazardu (náhoda) spočívá v jiné (první a nepominutelné) fázi hry. Teoretická možnost na základě znalostí zabojet o prohranou částku, nemůže z hazardní hry, založené na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu, učinit hru čistě vědomostní, jež by nepodléhala zákonné úpravě. Otázka poslední záchrany navíc bývá složitá, možnosti odpovědí velice podobné a časový limit 10 vteřin stačí sotva k přečtení zadání a možných odpovědí, soutěžící si rozhodně správnou odpověď nestihne rozmyslet, a proto buď prohraje, aniž by odpověděl, případně zkusí odpověď tipnout. Je možné, že vybere odpověď správnou, ale dojde k tomu bez ohledu na jeho znalosti. Otázka poslední záchrany navíc přichází na řadu až v okamžiku, kdy soutěžící o svůj vklad přijde a nemá již dostatečný kredit pro účast v úvodní části hry. Stejně závěry k tipovacímu charakteru a principům otázky poslední záchrany dovodil také Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 27. 4. 2020, č.j. 1 As 429/2019-22.
30. Dle žalovaného nemůže být pro hodnocení charakteru soutěží Jewel a Hollywood Popcorn rozhodný ani znalecký posudek na dobu, za jakou lze zjistit odpověď na otázku poslední záchrany pomocí chytrého telefonu. Hráč ke hře chytrý telefon neobdrží a ani není poučen, že otázka poslední záchrany se hraje s pomocí chytrého telefonu. Dle žalobcem předložených pravidel, o která se rovněž opírá ve své žalobě, by využití chytrého telefonu a vyhledání odpovědi bylo porušením pravidel u obou soutěží. Dále je nutno odmítnout jako právně nevýznamnou argumentaci žalobce k dostatečnosti desetivteřinového časového limitu ve srovnání s limitem pěti vteřin na odpověď v soutěži A-Z Kvíz. A-Z kvíz je vědomostní hra, protože absentuje vložení sázky do hry. Jakákoliv paralela s danou soutěží je zcela absurdní a odkaz na pravidla této hry s projednávanou věcí nesouvisí.
31. Pokud žalobce srovnává posuzované soutěže s hrou poker, na základě čehož činí závěr, že prostřednictvím tlačítka Info hráč vždy ví, kolik může vyhrát, čímž je vyloučen prvek náhody, je mu nutno oponovat, neboť ani ve hře poker není každá sázka samostatnou sázkou, kterou by z hlediska zákona o hazardních hrách bylo třeba hodnotit samostatně bez ohledu na celkový charakter hry a způsob jejího hraní. U hry poker hráč zná výši základní sázky, netuší však, kolik dalších sázek bude muset učinit a nezná ani celkovou výši možné výhry či prohry. Stejně tak u posuzovaných soutěží hráč zná pouze hodnotu jednoho kola hry, nezná však výši a četnost výher, které by za svůj vklad do hry mohl získat. Netuší tedy, zda v celkovém součtu vyhraje či prohraje. Úzký pohled žalobce posuzující toliko každé kolo samostatně tedy nemůže obstát, neboť neodpovídá charakteru hry a jejímu průběhu.

32. Pokud jde o skupinu závěrečných žalobních námitek brojících proti výši uloženého správního trestu, považuje žalovaný i tyto námitky za nedůvodné. Žalobce poukazuje na nepřiměřenou výši pokuty, kterou dovozuje především z toho, že se celní úřad dle názoru žalobce nesprávně vypořádal s jeho majetkovými poměry, které hodnotil pouze v obecné rovině volnou úvahou. Žalovaný k tomu zdůrazňuje, že žalobce se dopustil jednoho z nejzávažnějších možných porušení zákona o hazardních hrách a pokuta jemu uložená činí 0,8 % zákonného rozpětí, a je tedy uložena výrazně při spodní hranici zákonné sazby. K povaze a závažnosti tohoto deliktu se žalovaný vyjádřil podrobně v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které v této souvislosti odkazuje. Pokud je nyní v žalobě zpochybňováno posouzení žalobcových majetkových poměrů, je s podivem, proč tyto skutečnosti společně s nyní předkládanými písemnostmi neposkytnul žalovanému (odvolacímu orgánu) prostřednictvím odvolání.
33. Je třeba podotknout, že jak žalovaný, tak celní úřad se otázkou vyměření správního trestu pokuty podrobně zabývali (viz strany 34 až 38 prvoinstančního rozhodnutí a strany 14 až 19 napadeného rozhodnutí). Celní úřad vycházel především z vysoké škodlivosti protiprávního jednání, když ve svém rozhodnutí uvedl, že provozování hazardních her s sebou nese negativní celospolečenské dopady a náklady, neboť způsobuje patologické hráčství a s ním spojené nežádoucí projevy. Tyto dopady se právě snažil zákonodárce eliminovat stanovením přísných podmínek zákonem o hazardních hrách, jehož účelem je mj. ochrana sázejících a jejich okolí, zajištění opatření k předcházení a potírání sociálně patologických jevů a zavedení efektivního kontrolního mechanismu. Dále celní úřad přihlédl k tomu, že žalobce provozoval 13 nepovolených technických zařízení a výnos z jejich provozu se tudíž pohyboval mimo zákonnou dozorovanou sféru. Je zjevné, že s ohledem na zajištěnou finanční částku ve výši 67 040 Kč, která se v nich při kontrole nacházela, byl příjem z provozu těchto zařízení značný. Žalobce jednal proti samotné podstatě zákona o hazardních hrách. Rovněž bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že žalobce byl již dříve trestán za delikt v oblasti hazardních her (loterií a jiných podobných her), přičemž jeho odpovědnost za delikt byla následně potvrzena i Krajským soudem v Plzni (viz rozsudek ze dne 30. 11. 2017, č.j. 57 Af 2/2017-58).
34. Žalovaný se s postojem celního úřadu plně ztotožnil. Úvahu o uložení správního trestu pak doplnil, když podotknul, že žalobce provozováním nepovolené hazardní hry umožnil hraní těchto her mimo dozor příslušných orgánů, aniž by musel plnit podmínky stanovené zákonodárcem v zákoně o hazardních hrách pro legální provozovatele hazardních her. V důsledku toho se mohly na hře účastnit osoby, kterým by to jinak dotčená právní úprava neumožňovala, a to se všemi negativními dopady, které takové hraní těmto jednotlivcům a následně i společnosti přináší. Provozování nepovolených hazardních her pak může být i zdrojem nelegálních příjmů, které by daný subjekt za běžných okolností vůbec neobdržel. Tím získal rovněž nepovolenou konkurenční výhodu vůči provozovatelům povolených hazardních her, čímž dochází k vytváření nerovných podmínek na trhu v oblasti hazardních her.
35. Žalobní námitka, dle níž byly hodnoceny majetkové poměry žalobce pouze v obecné rovině, je nedůvodná. Z obsahu správního spisu a ze strany 16 až 17 napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce je dlouhodobě podnikající fyzickou osobou, jejímž předmětem podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, hostinská činnost, prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin (viz výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku). Dále je třeba poznamenat, že živnostenské oprávnění k hostinské činnosti žalobci vzniklo již k 22. 9. 2003. V

podnikatelské oblasti tak jednoznačně není nováčkem. Dále je nutné uvést, že svoji činnost provozuje nejen v kontrolované provozovně, ale rovněž v provozovně identifikační číslo 1000257827, na adrese K., K., dále v provozovnách identifikačních čísel 1000257835 a 1009323601 na adrese Nádražní 341, 342 01, Sušice - Sušice II, v provozovně identifikační číslo 1010962825 na adrese Jiráskova třída 275, 345 62, Holýšov a v provozovně identifikační číslo 1009362810, na adrese Pod Svatoborem 326, 342 01, Sušice - Sušice II. Jedná se tedy o zkušeného podnikatele s mnoha provozovnami, který při výkonu své činnosti rovněž zaměstnává zaměstnance (tato skutečnost vyplynula z Protokolu o výsledku svědka č.j. 1425-22/2019-600000-12). Dále z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce vlastní přívěsný vozík za auto značky HUMBAUR HA 133015, automobil tovární značky AUDI, obchodní označení A5, a dále provozuje automobil tovární značky BMW, obchodní označení 118i. Současně je vlastníkem několika nemovitostí (mj. orné půdy, bytového domu, objektů k bydlení, zahrady).

36. Žalovaný (správně: žalobce, pozn. soudu) nedoložil žádné podklady vypovídající o jeho majetkových poměrech ani v průběhu prvostupňového řízení, ale ani, což je s podivem, v průběhu řízení odvolacího. Žalovaný, potažmo celní úřad, postupoval zcela v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2010, č.j. 1 As 9/2008-33. Z odkazovaného usnesení vyplývá, že je především na účastníkovi řízení, *„zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží“* (srov. rovněž § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Možnosti správních orgánů jsou v tomto ohledu omezené. Proto žalovaný vycházel z podkladů, které byly zjištěny vlastní úřední činností. Jako zcela absurdní proto žalovaný považuje požadavek žalobce, aby v jeho případě, když podniká od roku 2003, byla jeho majetková situace posouzena podle jednoho předloženého daňového přiznání. Rovněž je naprosto nesmyslné, aby se výše pokuty odvíjela od čistých příjmů pachatele, jichž dosáhl za poslední kalendářní rok, jakákoliv přímá úměra je zde zcela vyloučená. Takový výklad by šel k absurdnímu výkladu, dle něhož by méně majetné subjekty mohly páchat vysoce závažnou protiprávní činnost s hrozbou pouze nízké pokuty. Ad absurdum by pak předlužení pachatelé se zápornými zisky měli automatickou imunitu vůči pokutám, což ovšem konstantní judikatura správních soudů odmítá, srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2014, č.j. 62 A 65/2012-97, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č.j. 8 Afs 25/2012-351, kde uvedl: *„Důsledkem předlužení pachatele však nemůže být automatická imunita vůči sankcím ukládaným v oblasti veřejného práva. Opačný závěr by zcela popřel účel trestu a narušil efektivitu prosazování práva hospodářské soutěže. Mohl by vést dokonce k absurdním důsledkům, kdy předlužený subjekt by se fakticky mohl chovat se na trhu libovolně a mohl by beztrestně páchat jakoukoliv protiprávní činnost, včetně té nejzávažnější. Takový závěr je třeba odmítnout.... Ani pokuta uložená předluženému subjektu by neměla ztratit cokoli ze své účinnosti.“* Majetkové poměry jsou komplexní kategorií, která bezesporu nemůže zahrnovat pouze jednotlivá daňová přiznání. Rovněž se žalovaný v této souvislosti domnívá, že *„majetkové poměry“* slouží při trestání pachatelů-podnikatelů coby korektiv, zabráňující ukládání těch nejprísnejších pokut. Rovněž správní soudy se v zásadních rozsudcích, týkajících se oblasti zjišťování majetkových poměrů při správním trestání, zabývaly pokutami v řádech několika milionů korun. Proto by při úvahách o ukládání správních trestů neměly být majetkové poměry primárním zohledňovaným hlediskem, které by převážilo nad klíčovými okolnostmi spáchání přestupku, tím spíše, pokud se, stejně jako v této věci, jedná o protiprávní jednání společensky škodlivé a vysoce závažné. Nicméně, v projednávané věci byly majetkové

poměry žalobce zjišťovány (viz výše) a výměra uloženého trestu s nimi není v žádném rozporu.

37. I kdyby žalobcovy příjmy z podnikání v loňském roce dosáhly 400 000 Kč, stále je nutno brát zřetel na skutečnost, že je vlastníkem hodnotného movitého a nemovitého majetku. Pakliže si dle svých tvrzení musel na úhradu pokuty finanční hotovost půjčit, bylo to pouze na základě jeho vlastního rozhodnutí. Tvrzení o úsporách není nikterak podložené stavy bankovních účtů, výpisy transakcí a dalšími údaji, kterými by byl zjištěn stav disponibilních peněžních prostředků. Ale jak již bylo výše uvedeno, ani takový ukazatel by nemohl zpochybnit adekvátnost výměry uloženého správního trestu. V této situaci lze poukázat např. na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2014, č.j. 62 A 65/2012-97, v němž tamní soud dospěl k závěru, že *„[p]ouhý záporný hospodářský výsledek a daňová ztráta nemohou být samy o sobě indikátorem likvidačního dopadu pokuty, pokud žalobce několik let podniká, je schopen splácet bankovní úvěr, má obchodní majetek, není v platební neschopnosti atd., což jsou dle soudu právě ty indikátory, které by mohly nasvědčovat možnému likvidačnímu dopadu sankce“*. Závěry citovaného rozsudku lze bezesporu aplikovat i na případ žalobce. Pokuta ani v takovém případě nesmí ztratit nic ze své účinnosti a zároveň finanční situace žalobce pro něj nemůže znamenat automatickou imunitu vůči správním pokutám, tím spíše, pokud je v jeho majetku luxusní automobil a několik nemovitých věcí.
38. Co se týče namítané zjevné nepřiměřenosti sankce, žalovaný konstatuje, že v této otázce vycházel především z konstantní judikatury správních soudů. Z té jednoznačně vyplývá, že *„za „zjevně nepřiměřenou“ nejspíše nebude možno považovat pokutu uloženou ve 4 % zákonného rozpětí (v době rozhodování byla horní hranice pokuty 5 milionů; nyní lze uložit pokutu až do výše 20 000 000 Kč) za situace, kdy sám fakt správního deliktu není mezi stranami sporný“* (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2019, č.j. 5 Afs 186/2019, ze dne 29. 1. 2015, č.j. 8 Afs 25/2012-351 a ze dne 21. 8. 2003, č.j. 6 A 96/2000-62, publ. pod č. 225/2004 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud dokonce ve svém rozsudku ze dne 24. 5. 2006, č.j. 1 Afs 50/2005-97, konstatoval, že *„[j]e také třeba poukázat na to, že zákonná sazba pokut podle § 9 odst. 3 zákona č. 15/1998 Sb. se pohybuje od nuly do 100 000 000 Kč; pokuta ve výši 200 000 Kč pak představuje 0,2 % zákonné sazby. To už pojmově vylučuje zjevnou nepřiměřenost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č.j. 6 A 96/2000-62, publikován pod č. 225/2004 Sb. NSS). Zjevná nepřiměřenost má totiž nejen absolutní, ale i relativní charakter: již rozpětí zákonné sazby vypovídá o typové závažnosti protiprávního jednání, za něž je sankce ukládána, a výši pokuty je tak třeba posuzovat i ve vztahu k tomuto rozpětí, resp. k horní hranici zákonné sazby.“* Pokuta byla žalobci uložena v 0,8 % zákonného rozpětí, shora citované závěry vylučující zjevnou nepřiměřenost takto vyměřené pokuty lze plně aplikovat i v této situaci. Horní hranice vypovídá o typové závažnosti deliktu, a sice o závažnosti, kterou zákonodárce v daném protiprávním jednání shledává. Pakliže by byla žalobci uložena pokuta hodnocena jako nepřiměřená, nebylo by možné vůbec využít z důvodu tvrzených nedostatečných majetkových poměrů obviněného a právní úprava upravující výši pokuty by zcela ztratila svůj smysl. Skutečnost, že uložena pokuta citelně zasáhne do majetkové sféry žalobce, totiž nemá za následek její nezákonnost, ale je naopak jejím žádoucím znakem umožňujícím dosažení cílů správního trestání, tj. plnění funkce individuální a generální prevence (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č.j. 8 Afs 25/2012-351).
39. S ohledem na shora popsanou závažnost protiprávního jednání a dalších okolností věci se žalovaný proto domnívá, že při určení druhu a výměry správního trestu je třeba klást důraz na typovou a individuální závažnost protiprávního jednání, zatímco osobní a

majetkové poměry hrají roli až v případě, kdy by pachateli měla být uložena pokuta v takové výši, kdy by pro něj byla likvidační. Slouží tak jako jakýsi korektiv. Takto na zjišťování osobních a majetkových poměrů nahlíží rovněž judikatura správních soudů. V již citovaném usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 9/2008-33 soud uvedl, že „[t]am, kde zákon s poměry pachatele jako se zvláštním hlediskem pro určení výše pokuty nepočítá, měla by informace o majetkové situaci pachatele působit jako „záchranná brzda“, tedy zmíněný korektiv, který vstupuje do hry spíše výjimečně, a to až ve chvíli, kdy brozí natolik vysoká pokuta, že by mohla mít pro pachatele správního deliktu z ústavního hlediska nepřipustný likvidační charakter“. Rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2012, č.j. 6 Ads 129/2011–119, vyplývá, že „trest v podobě pokuty lze ukládat nejen těm subjektům, které mají k jejímu okamžitému uhrazení dostatečné, volné finanční prostředky. Nejvyšší správní soud tu připomíná, že správní trestání plní nejen funkci preventivní, ale rovněž i represivní, přičemž nelze obhlédnout od toho, že primárním významem trestání, sankcí a pokut je z povahy věci potrestání pachatele, který musí sankci ve své právní a majetkové sféře adekvátním způsobem pocítit.“.

40. Dle žalovaného je účelem zákona o hazardních hrách přísná regulace dané oblasti, z povahy věci musí tedy být též přísně sankcionováno jejich nelegální provozování. V opačném případě by se totiž snaha státu o regulaci hazardních her stala zcela kontraproduktivní, neboť by vedla k rozvoji černé ekonomiky, v níž nejsou dodržována žádná ze zákonem stanovených pravidel. Jak již bylo výše uvedeno, vytýkané provinění je tedy třeba považovat za jedno z nejzávažnějších, které zákon o hazardních hrách vymezuje, a má-li ukládaná sankce současně plnit funkci jak individuální, tak generální prevence, lze si jen obtížně představit přiměřenou výši pokuty v nižší rovině. Výše ukládané pokuty tedy zásadně nemůže klesnout pod tuto úroveň, neboť správní trestání má již z povahy věci směřovat k tomu, aby se protiprávní činnost pachateli deliktního jednání nevyplácela. Nejsou-li ze spisu zjevné jiné okolnosti, je třeba za likvidační pokutu pro osobu drobného podnikatele považovat takovou pokutu, která má za následek, že jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti se po dlouhou dobu stane splácení uložené pokuty, a zároveň zde reálně vzniklo riziko, že se pachatel, popř. i jeho rodina dostanou do existenčních potíží (viz např. zmiňované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu). Takovou pokutou bude zpravidla pokuta v řádech milionů korun, v daném případě však celní úřad uložil pokutu v řádech statisíců korun. Takováto pokuta pro běžného drobného podnikatele (a to např. i vzhledem k výši průměrné mzdy v České republice či k výši spotřebitelských půjček poskytovaných na vybavení domácnosti v řádech statisíců Kč bez zajištění apod.) je jistě omezující, nikoli však likvidační. Omezení žalobce na jeho majetkových právech je přitom samou podstatou správního trestu uloženého ve formě pokuty. Sankce musí pro pachatele deliktu představovat negativní důsledek jeho protiprávního jednání a odrážet závažnost a společenskou nebezpečnost spáchaného deliktu, přičemž intenzita majetkové újmy závisí v první řadě na závažnosti tohoto deliktu.
41. Žalovaný taktéž nesouhlasí s názorem žalobce, že možnost splátkového kalendáře nemůže zhojit nepřiměřenost sankce. Jednak již bylo shora podrobně popsáno, [že] uvedená sankce není nepřiměřená, jednak z judikatury správních soudů vyplývá, že, byť nenárokový, institut posečkání je nutno vzít v úvahu při uložení sankce (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2013, č.j. 6 As 64/2013-66). Nutno podotknout, že žalovanému není známo, že by žalobce podal u místně příslušného celního úřadu žádost o posečkání úhrady pokuty a pokusil se tak řešit její úhradu touto cestou.

42. V neposlední řadě je nutno zcela odmítnout jakoukoliv korelaci případu žalobce s potrestáním společnosti Precheza, jelikož to absolutně nesouvisí s danou věcí a žalovaný v tom spatřuje pouze snahu žalobce odvést pozornost od vlastního závažného protiprávního jednání, jehož důsledkem jsou celospolečenské negativní dopady (viz výše). Pakliže by byla uložena pokuta žalobci v nižší výši, došlo by k jednoznačné rezignaci na závažnost celého protiprávního jednání, právní úprava zákona o hazardních hrách by se stala téměř neaplikovatelnou, byl by popřen základní smysl zákona o hazardních hrách, jímž je přísná regulace celé oblasti, mimo jiné s ohledem na společenský dopad provozování hazardních her. Jakákoliv pokuta v nižší výměře, než v jaké byla celním úřadem uložena, by zcela jistě neodpovídala okolnostem celého případu spočívajícím v nelegálním provozování 7 ks technických zařízení „*Hollywood Popcorn*“ a 6 ks technických herních zařízení „*Jewel*“. Jak již žalovaný výše uvedl, žalobce dlouhodobě vykonává podnikatelskou činnost v několika provozovnách, zaměstnává další zaměstnance, vlastní přívěsný vozík za auto značky HUMBAUR HA 133015, automobil tovární značky AUDI, obchodní označení A5, a dále provozuje automobil tovární značky BMW, obchodní označení 118i, současně je vlastníkem několika nemovitostí (mj. orné půdy, bytového domu, objektů k bydlení, zahrady). Pokuta uložená ve výši 400 000 Kč naprosto odpovídá závažnosti celého protiprávního jednání, ale současně není v rozporu s majetkovými poměry žalobce. Je jednoznačné, že takto uložená pokuta je pro žalobce nepřijemná a úkorná, takový účinek je však přirozenou, a dokonce žádoucí, vlastností jakékoli sankce; pokud by tomu tak nebylo, vytratil by se generálně preventivní smysl sankcí.
43. Žalovaný uzavřel, že s ohledem na shora uvedené zastává názor, že napadené rozhodnutí bylo vydáno zcela v souladu s právními předpisy, žádnou ze vznesených námitek nepovažuje za oprávněnou, uloženou pokutu považuje za zcela přiměřenou celé věci, a tedy i majetkovým poměrům žalobce, proto považuje žalobní návrh za nedůvodný.

IV.

Posouzení věci soudem

44. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), o věci samé bez jednání.
45. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
46. Předně je nezbytné uvést, že povaha her s názvy „*Jewel*“ a „*Hollywood Popcorn*“ byla opakovaně předmětem posouzení správními soudy, které se ztotožnily se závěry správních orgánů.
47. Zde lze odkázat na rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 12. 5. 2021, č.j. 52 Af 38/2020 - 138, Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 18. 5. 2021, č.j. 65 Af 35/2019 - 107, a Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2021, č.j. 54 Af 45/2019 - 59), Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2021, č.j. 51 Af 6/2020 - 45, Městského soudu v Praze ze dne 5. 11. 2021, č.j. 51 Af 32/2020-66, Krajského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2021, č.j. 57 Af 61/2020-144.
48. S ohledem na to, že se závěry, ke kterým dospěla judikatura krajských soudů, byly aprobovány i rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2022, č.j. 4 As 288/2021-111 (rozsudky krajských soudů i Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na

www.nssoud.cz), považuje soud tuto judikaturu za konstantní. S ohledem na skutkovou a právní totožnost případu žalobce soud nemá žádný důvod se od této judikatury jakkoli odchýlovat. Soud se s těmito závěry ztotožňuje a odkazuje žalobce na ně.

49. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 1. 2022, č.j. 4 As 288/2021-111, dospěl k následujícím závěrům.
50. K otázce namítané nepřezkoumatelnosti Nejvyšší správní soud uvedl: „*Správní orgány řádně a srozumitelně zdůvodnily, že se jedná o technické hry dle § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách ve spojení s § 42 a násl. zákona o hazardních hrách podléhající povolení ve smyslu § 85 písm. e) zákona o hazardních hrách (srov. zejm. s. 3 - 8 prvostupňového rozhodnutí a s. 5 a 8 rozhodnutí žalovaného). Také krajský soud v napadeném rozsudku řádně a srozumitelně vysvětlil, že se zde jednalo o technické hry podléhající příslušnému povolení (srov. zejm. body 32. - 34. napadeného rozsudku). Na tomto závěru přitom nemohou ničeho změnit polemiky stěžovatele ohledně údajné absence podkladů a náhodného procesu, který rozhodne o tom, zda soutěžící vyhraje či prohraje. K osvědčení existence náhodného procesu v případě stěžovatelem provozovaných her se správní orgány obsírně vyjádřily zejména na straně 6 a 9 prvostupňového rozhodnutí a straně 6 rozhodnutí žalovaného, přičemž tyto závěry opřely o ustálenou judikaturu správních soudů. Krajský soud se pak k existenci náhodného procesu u předmětných her vyjádřil zejména v bodech 23. - 28. rozsudku. Pokud stěžovatel proces náhody v případě technických her spojuje výhradně s existencí generátoru náhodných čísel u tzv. válcových technických her, který musí být osvědčen certifikovanou autoritou, pak Nejvyšší správní soud upozorňuje, že správní orgány ani krajský soud netvrdily, že by v případě stěžovatelem provozovaných her šlo o technické hry válcového typu ve smyslu § 42 odst. 1 věty druhé zákona o hazardních hrách, což sám stěžovatel na mnoha místech svého podání potvrzuje. Tj. správní orgány neshledávaly v grafickém zobrazení hry charakter válcové hry. Problematičnost polemiky stěžovatele spočívá pak právě v tom, že se stěžovatel tvrdošíjně zaměřil na prosazování svého závěru, že správní orgány nezdůvodnily, že se v posuzovaném případě jedná o válcové technické hry, aniž by vzal v potaz, že v posuzované věci je zcela bezvýznamné, zda se jednalo o válcový nebo jiný druh technické hry, neboť výčet technických her v § 42 odst. 1 věty druhé zákona o hazardních hrách je pouze demonstrativní. Jakékoli námitky týkající se nutnosti osvědčení náhodného procesu u válcových technických her jsou tedy v posuzované věci nedůvodné, jelikož správní orgány ani krajský soud netvrdily, že by se mělo jednat o tento druh technických her. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že jak správní orgány, tak krajský soud, řádně zdůvodnily své závěry stran povahy stěžovatelem provozovaných her a existence náhodného procesu u těchto her ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž vzaly v potaz též argumentaci stěžovatele týkající se absence náhody v rámci provozovaných her a tuto otázku logicky a srozumitelně vypořádaly.*”
51. K věci samé pak Nejvyšší správní soud uvedl: „*Jádro sporu posuzované věci představuje otázka, zda soutěže Jewel a HP provozované stěžovatelem naplňují znaky hazardní hry dle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, zejména zda je v průběhu těchto her přítomen prvek náhody či jiné neznámé okolnosti. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách hazardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. Nejvyšší správní soud se k posuzování prvku náhody u hazardních her vyjádřil například v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 - 32, ve kterém vyslovil, že „[ú]kolem správních orgánů bylo, zjednodušeně řečeno, posoudit, jak se tato technická zařízení projevují „navenek“, tedy jakým způsobem hra probíhá a zda je průběh hry takový, že je v něm přítomen prvek náhody. Z tohoto pohledu je proto podružné, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento*

software funguje. (...) Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je však rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru“ (právě citovaný judikát se sice vztahuje k předešlé právní úpravě, tj. zákonu č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, je však aplikovatelný též na posuzovaný případ dopadající zákon o hazardních hrách, jelikož požadavek existence procesu nahodilosti zůstal zachován i ve stávající právní úpravě). Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách pak k prvku náhody nebo neznámé okolnosti blíže uvádí: „Prvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen výlučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody“.

52. „Vzhledem k tomu, že pravidla hry nebyla mezi účastníky řízení sporná, Nejvyšší správní soud na tomto místě nebude zevrubně rozebírat principiální fungování obou soutěží a jednotlivých banků, jejichž rozbor byl již správně a dopodrobna učiněn správními orgány a aprobován krajským soudem (k tomu viz zejm. s 3 - 5 a 7 - 9 prvostupňového rozhodnutí, s. 6 - 7 rozhodnutí žalovaného, či bod 25. - 26. napadeného rozsudku). Lze pouze shodně s krajským soudem shrnout, že pro posouzení prvku náhody v daném případě je podstatný způsob, jakým jsou body v průběhu hry přidělovány do jednotlivých banků v kombinaci se systémem fungování těchto banků. U obou soutěží je přitom rozlišován dvojí druh banků – „lehký“ a „těžký“ bank. Body získané „přeskočením“, resp. nezodpovězením, tzv. bonusových otázek, tj. otázek s podstatně vyšší hodnotou oproti vkladu do soutěžního kola, putují do lehkých banků, které lze následně poměrně snadno přeměnit na kredit (mimo jiné splněním triviálního obrázkového úkolu). Naproti tomu body získané „přeskočením“ běžných otázek putují do těžkých banků (u soutěže HP vždy, u soutěže Jewel převážně), u kterých je šance úspěšného složení všech „kol“ mizivá. Nejvyšší správní soud přitom shodně se správními orgány i krajským soudem považuje za náhodu, tedy předem neznámou okolnost ovlivňující výhru či prohru, právě proces generování výše uvedených bonusových otázek. Četnost a hodnota těchto otázek u obou soutěží totiž představuje z pohledu soutěžícího náhodnou, předem neznámou okolnost, která ve výsledku rozhoduje o výhře nebo prohře celé soutěže. Tyto otázky totiž jediné mohou vést ve svém důsledku k výhře soutěžícího, jak je patrné ze správního spisu (viz např. Záznam o provedené zkoušce ze dne 3. 8. 2018, č. j. 198030-7/2018-610000-61, audiovizuální záznamy o provedené zkoušce) a jak podrobně popsaly správní orgány (viz výše), s jejichž odůvodněním se krajský soud ztotožnil (viz bod 26. napadeného rozsudku). Shodně s krajským soudem pak Nejvyšší správní soud k námitkám stěžovatele ohledně vědomostního charakteru her připouští, že obě soutěže umožňují i aktivní způsob hry spočívající v zodpovídání jednotlivých otázek a plnění dovednostních úkolů, přičemž takovým způsobem lze teoreticky výhry dosáhnout. Prakticky však takové případy nebudou příliš časté a to zejména s ohledem na tipovací charakter podstatné části otázek v kombinaci s velmi omezeným časovým limitem pro jejich zodpovězení. Bude tak spíše otázkou „štěstí“ než „znalostí“ soutěžícího, pokud se mu nastíněným aktivním způsobem

bry podaří v soutěžích Jewel či HP uspět a vyhrát. Vzhledem k právě uvedenému lze tedy důvodně předpokládat, že běžný hráč bude veškeré otázky a úkoly ignorovat očekávajíc příchod bonusové „výherní“ otázky. Na právě uvedených závěrech přitom nemůže ničeho změnit ani odkaz stěžovatele na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016 - 72. Závěry tohoto rozsudku se totiž týkaly odlišného typu soutěží fungujících na jiném principu než výše popsané hry Jewel a HP; nedopadají tedy na nyní posuzovaný případ. Obiter dictum kasační soud poznamenává, že v odkazovaném rozsudku krajský soud sice dospěl k závěru, že dílčí část soutěže sestávající z procesu pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi nenaplnňuje definici náhody, avšak jiné části soutěže definici náhody naplňovaly, pročez byla v tomto rozsudku posuzovaná soutěž posouzena jako loterie a jiná podobná hra ve smyslu dříve platné právní úpravy (viz výše).”

53. *„Nutno zdůraznit, že správní orgány ani krajský soud při posuzování předmětných soutěží nikterak nezpochybňovaly, že před vsazením na další otázku lze pod tlačítkem Info (u soutěže HP se tato informace zobrazuje automaticky) nahlédnout na její hodnotu a v tomto okamžiku ze hry případně vystoupit (srov. zejm. s. 6 a 9 prvostupňového rozhodnutí, s. 7 rozhodnutí žalovaného, či bod 28. napadeného rozsudku), tato skutečnost však nemá na závěr ohledně existence prvku náhody v herním procesu, tak jak byl nastíněn výše, žádný vliv. Náhodný proces generování bonusových otázek, tak jak byl demonstrován výše, je totiž v případě obou soutěží přítomen bez ohledu na informace poskytnuté z herního panelu (v případě soutěže HP) či pod tlačítkem Info (v případě soutěže Jewel), které sdělují hráči pouze hodnotu následující otázky, a nezabývají tak hráče „naděje“, že v některém z dalších kol „nepřijde“ bonusová otázka. Ze stejných důvodů je nutno shledat nepřipadnou polemiku stěžovatele, že u soutěže Jewel je navíc soutěžícímu známo postavení symbolů na válčích v dalším kole, jelikož ani tato skutečnost není způsobilá zvrátit existenci nahodilosti při generování bonusových otázek v rámci celého průběhu soutěže. Ani námitky stran chybné interpretace závěrů správních soudů týkající se staršího typu soutěží – vědomostního kvízu, neshledal kasační soud důvodnými. Jak totiž přilehavě konstatoval již krajský soud, správní orgány v posuzované věci identifikovaly prvek náhody v odlišném principu soutěže, než tomu bylo v případě klasických „kvízomatů“, které byly předmětem posouzení v již výše citovaném rozsudku NSS sp. zn. 1 As 136/2018, jakož i rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2018, č. j. 22 Af 19/2015 - 150. Pokud celní úřad odkázal na dílčí závěry právě citovaných rozsudků, které byly aplikovatelné též na nyní posuzovanou věc, nelze hovořit o chybné interpretaci těchto rozsudků (viz s. 6 prvostupňového rozhodnutí).”*
54. *„Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou ani námitku, že u soutěže Jewel není splněn prvek nezaručené návratnosti vložené sázky ani náhody, jelikož soutěžící má v případě úplné prohry k dispozici navíc tzv. otázku poslední záchrany, jejímž zodpovězením lze získat zpět 105 % původního vkladu. Lze se totiž ztotožnit se závěry správních orgánů, jakož i krajského soudu, že otázka poslední záchrany není pro posouzení povahy hry Jewel podstatná, jelikož hazardní prvek spočívá již v první nepominutelné fázi hry, která předchází druhé fázi vyzývající k zodpovězení jedné otázky, při níž hráč volí v časovém limitu 10 vteřin mezi 10 odpověďmi. K jejímu zodpovězení se totiž hráč dostane až v případě, kdy nemá dostatečný kredit pro další hraní první fáze hry. V zásadě se tak jedná pouze o způsob, jak hráče navrátit zpět do první fáze hry, jejíž výsledek závisí na náhodě, resp. neznámé okolnosti. Nepřipadné jsou polemiky stěžovatele se závěry Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 27. 4. 2020, č. j. 1 As 429/2019 - 22, vyslovil, že „nastavení herního mechanismu „otázky poslední záchrany“ láká hráče k utracení všech vložených prostředků, neboť pouze za této situace se jim s jistotou otevírá šance na jejich vrácení v plné míře, navíc navýšené o 5 %. Zjistí-li hráč, že v první (základní)*

hře valnou část vložených prostředků již prohrál (z 500 Kč mu zbývá např. 300 Kč), bude pro něj zjevně lákavější prohrát vše a pokusit se o získání všech prostředků navýšených o 5 % zpět (tedy 525 Kč), než si nechat vyplátit zbývající část vložených prostředků (300 Kč). Tím jsou hráči podněcováni ke ztrátě většího množství finančních prostředků, neboť namísto původní nižší ztráty (v uváděném příkladu ve výši 200 Kč), může hráč, vedený vidinou „otázky poslední záchrany“, přijít o veškeré vložené prostředky“. Tyto závěry nemůže zvrátit stěžovatelem poukazovaný posudek znalce týkající se otázky potřebného času k nalezení odpovědi na otázku poslední záchrany pomocí mobilního telefonu, neboť se nijak nedotýká pro tuto věc rozhodné otázky, tj. naplnění obligatorních prvků hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Nelze pak akceptovat ani průměr otázky poslední záchrany k vědomostní televizní soutěži AZ KVÍZ, která není hazardní hrou ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách, když postrádá prvek vložení sázky.“

55. I přes obsáhlost žaloby nelze dospět k závěru, že by se žalobci podařilo prokázat nezákonnost správních rozhodnutí. Tato jsou přezkoumatelná, jasně z nich vyplývá z jakých skutkových zjištění, skutkových a právních závěrů správní orgány vycházely. Ostatně pokud by správní rozhodnutí tyto skutečnosti neobsahovaly, nemohl by s nimi žalobce v žalobě polemizovat. Srovnáním zjištění a závěrů správních orgánů, tak jak jsou uvedeny v odůvodnění prvoinstančního i napadeného rozhodnutí, se závěry konstantní judikatury správních soudů nelze dospět k jinému závěru, než že jsou tato rozhodnutí zcela zákonná.
56. Nedůvodnými jsou tak námitky žalobce o nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí, nesprávnosti jejich závěrů, významu tlačítka „Info“, grafickém pozadí, pohledu na další kolo, zodpovězení otázky zcela v dispozici soutěžícího, možnosti zisku ve výši 105% vkladu, otázce poslední záchrany, srovnání se soutěží AZ Kvíz, neexistenci náhody, vědomostně dovednostních a vědomostních soutěží, válcové hře, povaze banků, nenávratnosti sázky atd.
57. Podle § 78 odst. 2 s.ř.s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.
58. Vzhledem k tomu, že soud neshledal uloženou pokutu zjevně nepřiměřenou, nevyhověl ani návrhu žalobce na snížení uložené pokuty.
59. Výši pokuty nelze považovat za zjevně nepřiměřenou již z toho důvodu, že horní hranice výše pokuty činila 50 000 000 Kč, přičemž žalobci byla uložena pokuty ve výši 400 000 Kč, tj. ve výši 0,8% maximální výše pokuty. V této souvislosti nelze pominout ani skutečnost zmíněnou žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, tedy že žalobce v jeho jednání neodradila předchozí pokuta ve výši 40 000 Kč.
60. Prvoinstanční orgán se výši uložené pokuty zabýval na stranách 34 až 38 prvoinstančního rozhodnutí a žalovaný na stranách 14 až 19 napadeného rozhodnutí. Správní orgány srozumitelně a komplexně posoudily jednotlivá kritéria pro uložení pokuty, jakož i polehčující a přítěžující okolnosti. Žalobci tudíž nebránilo nic v tom, aby proti těmto konkrétním závěrům brojil konkrétními žalobními námitkami. Tvzení žalobce o nepřezkoumatelnosti či obecnosti závěrů správních orgánů jsou nedůvodné.

61. Z prostého faktu, že měl žalobce v roce 2018 základ daně cca. 200 tisíc Kč a v roce 2019 základ daně cca. 400 tisíc Kč, nevyplývá, že by uložená pokuta byla pro žalobce likvidační. Ani ze skutečnosti, že si žalobce musel půjčit částku ve výši 200 tisíc Kč.
62. Žalovaný se zabýval majetkovými poměry žalobce, které zmínil na stranách 16 a 17 napadeného rozhodnutí. Upozornil zejména na dlouhodobost podnikání žalobce ve více provozovnách, výnosy z několika zařízení mimo dozorovanou sféru, vlastnictví osobních automobilů a nemovitostí. Tuto pasáž napadeného rozhodnutí žalobce v žalobě zcela pominul. Své majetkové poměry přitom sám nijak konkrétně nespecifikoval, nelze tedy dospět k závěru, že by prokázal likvidační charakter uložené pokuty. Údaje uvedené v daňovém přiznání neodráží komplexně majetkovou sféru daňového subjektu, napadené rozhodnutí tak nemůže být nezákonné z toho důvodu, že jej správní orgány nevyžádaly.
63. Zmiňuje-li žalobce případ společnosti „Precheza“, zmiňuje případ s případem žalobce nesouměřitelný, neboť se jedná o skutkově zcela odlišný případ. Žalobce byl potrestán za zcela jiný přestupek.

V.

Rozhodnutí soudu

64. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

65. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

66. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 15. března 2022

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

